

Excerpta De
Ecclesiasticum Officium
Secundum
Ordinem Fratrum Predicatorum
In Hoc Volumine
Per Quatuordecim Libros
Distinctum Hoc Ordine Continetur

Humberti de Romanis

1259

Index

Index	ii
-----------------	----

INCIPIT

Divine Office Responsories	iii
--------------------------------------	-----

Ordinarium

Incipit Ordinarium	1
De Pulsationibus	1
De Quo Officium Sit Agendum	1
De Prostrationibus Dimittendis	1
De Responsorio in Primis Vesperis Dominice	1
De Oratione Dominicali	1
De Matutinis Dominice	1
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam	2
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	2
Adventus Domini usque ad Epiphanie Domini	2
Epiphanie Domini usque ad Septuagesimam	2
Commune Sanctorum	3
De Festis in Communi	3
De Concomitantia Festivitatem	3
De Translatione Festivitatem	4
De Festo Trium Lectionum	5
De Festo Simplici	5
De Festo Semiduplici	5
De Festo Duplici	6
De Festo Toto Duplici	6
De Thurificatione	7
De Octavis Sanctorum	7
De Memoriis Faciendis	7
De Ordine Memoriarum	8
De Festivitatibus Extraordinariis	8
De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis	8
De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum	8
Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum	9
De Officio Defunctorum	9
De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis	11
De Disciplinis Recipiendis Post Completorio	11
De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud	12
De Pretiosa	12

Kalendarium Sanctorum

Januarius	14
Februarius	15

Psalterium

Dominica ad Matutinum	26
Feria II ad Matutinum	35
Feria III ad Matutinum	42
Feria IV ad Matutinum	47

Feria V ad Matutinum	53
Feria VI ad Matutinum	60
Sabbato ad Matutinum	67
Dominica ad Vesperas	74
Feria II ad Vesperas	76
Ad Primam	77
Ad Tertiam	78
Breviarium	82
Rubricæ	82
De Quo Officium Sit Agendum	82
De Responsorio in Primis Vesperis Dominice	82
De Oratione Dominicali	82
De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimittenda Sit	82
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias	83
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	83
Proprium de Tempore	83
Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti	83

Divine Office Responsories

Here is a sample responsory.

R. This is the main responsory verse * with a second part. **V**. This is the versicle. with. Gloria. with.
We can refer to the first responsory using its label. For example, see the responsory iii.

Incipit Ordinarium

De Pulsationibus

QUANDO fratres debent ad Divinum Officium convenire, duo fiant. Cum autem una hora immediate post aliam est dicenda, ad secundam horam non fiat signum, preterquam ad Vesperas in quadragesima, ad quas semper faciendum est signum sive post Nonam immediate, sive Missa mediante dicantur. Ad Laudes vero post matutinas, et ad gratias post comestionem, nullo tempore pulsetur. Ad Missam vero semper est faciendum signum, similiter et ad horam que dicitur immediate post Missam, nisi quando dicta Missa post Primam, Tercia continuatur Misse. Tunc enim non est signum pro Tercia faciendum.

De Quo Officium Sit Agendum

NOTANDUM quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas, faciendum est de Tempore, nisi in festis Sanctorum, et per Octavas et in Octavis eorum, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum, omnibus Dominicis extra Tempus Paschale, faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres, nisi in Triduo ante Pascha. Tempus autem Paschale vocatur Missa de vigilia Pasche, et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Prostrationibus Dimittendis

IN omni Sabbato ante Dominicam prostrationes dimittantur in Nona, preterquam in Quadragesima. In Vesperis vero Sabbati et deinceps usque ad Completorium Dominice inclusive, per totum annum nulle fiunt prostrationes ad Horas. Sic autem de Dominica est agendum.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

OMNI tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, respon-

sorium dicendum est in primis Vesperis, et ab uno. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsum in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

NOTANDUM est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque in Ordinario vel in Collectario dicitur lex oratio dicitur *talis vel talis, hec vel illa oratio dicatur ad Horas*, nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive, ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes, semper dicenda est ad Tertiam et Sextam et Nonam, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, et in duobus diebus Rogationum.

De Matutinis Dominice

OMNIBUS Dominicis quando de simplici Dominica agitur, invitatorium a duobus can-

tetur, singula responsoria a singulis fratribus in matutinis dicantur. In omni autem Dominica nisi festum vel Octava dies festi habentis Octavam impediatur tres ultime lectiones de expositione Evangelium Dominicali legantur, preterquam in vigilia Natali Domini quando in Dominica evenierit. Tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliquam vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenierit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie, et omelia Dominicali in aliquam feriam transfereatur, preterquam in vigilia Sancti Andree quando in Dominica evenierit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum sancti Silvestri in Dominica evenierit, et quando festum Beati Petrus Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi, vel Sancte Crucis, vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenierint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epyphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Dominicis preterquam in Adventu, et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenierit. Psalmi *Dominus regnavit decorum*, *Jubilare*, *Deus deus* canticum *Benedicite*, et psalmi *Laudate dominum de celis*, dicantur in Laudibus omnibus diebus Dominicis preterquam in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenierit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam

SCIENDUM quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam quando de Tempore agitur, hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria tria prima, in tertia et sexta feria tria media, in quarta feria et Sabbato tria ultima. Et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

ADVENTUS Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenierit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Ordinario vel in Antiphonario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

NOTANDUM quod hystoria *Domine ne in ira*, debet cantari in diebus Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, responsoria vero ferialia in festivitates impediatur omnibus diebus infra ebdomadam sunt cantanda usque ad Septuagesimam, preterquam in Sabbatis in quibus de Beata Virgine est agendum. Providendum tamen quod quando primum Sabbatum quod est post Octavam Epyphanie, fuerit omnino vacans ita quod non sit in eo festum trium lectionem vel maius, tunc in ipso Sabbato fiat Officium feriale, et cantentur responsoria que pro Sabbato sunt signata. Hoc autem contingit quando eumque Octava Epyphanie est in Dominica, nisi Septuagesima fuerit in prima Dominica immediate, videlicet in festo Fabiani et Sebastiani, quia tunc festum predictorum martyrum est in Sabbato celebrandum. Alias vero nunquam contingit. Considerandum est autem diligenter utum inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam tot sint dies Domini quod sunt Dominicalia Officia et orationes, ut in ipsis dicantur. Si vero non sint tot dies Domini, dicantur per ferias, tali quidem die si fieri potest in quo nulla sit festivitas. Quod si necessi-

tas coegerit ut in illa die dicatur Officium Dominicale in qua festum trium lectionum occurrerit, memoria tantum fiat de festo. Ad Matutinum autem omelia, et antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* et Missa in die, de Dominica erunt. Quando vero inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam nulla est Dominica vacans in qua possit cantari hystoria *Domine ne in ira* tunc responsoria de Psalmis que per ferias notata sunt, vel etiam Officium de festis trium lectionum, sunt intermittenda, et hystoria *Domine ne in ira* per ferias cantetur. Propter orationes autem et Evangelia que post duo officia posita sunt, non debet intermittere festum trium lectionum, nec in Sabbato Officium de Beata Virgine Sceindum igitur quod si Septuagesima evenierit decimo quinto kalendas Februarii scilicet in festo Prisce, tunc in quarta feria precedenti que est immediate post Octavam Epyphanie, hoc est in die Felicis, legendum est omelia de nuptiis, et cantanda sunt tria ultima responsoria de hystoria Dominicali, et sequenti die, scilicet in festo Mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de Paulo ad Romanos, et cantanda tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In sexta vero feria, scilicet in die Marcelli legenda est omelia *Cum descendisset* et cantanda sunt tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato autem hoc est in die Antonii, fiet de Beata Virgine. Quando vero Septuagesima evenierit decimo quarto kalendas Februarii, tunc in tertia feria precedenti que erit immediate post Octavam Epiphannie, hoc est in die Felicis, legantur tres prime lectiones de Paulo, et cantentur tria media responsoria hystorie Dominicalis. In quarta autem feria sequenti hoc est in die Marui, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta vero feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria prima responsoria hystorie predictae. In sexta feria fiat festum Antonii. In Sabbato vero fiat de Beata Virgine. Quando autem Septuagesima evenierit decimo tertio kalendas Februarii, tunc in secunda feria precedenti que erit immediate post Octavam Epyphanie, legantur prime tres lectiones de epistola Pauli ad Romanos, et cantentur tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In tertia feria fiat festum Mauri. In quarta feria hoc est in die

Marcelli, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta feria fiat festum Antonii. In sexta vero feria hoc est in die Prisce, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato fiet festum Fabiam et Sebastiani.

De Festis in Comuni

IN quacumque die festum simplex vel maius occurrerit, in ea celebrabitur, preterquam in Dominicis Adventus, et preterquam in Septuagesima et Dominics sequentibus usque ad Ramos inclusive, et preterquam in die Cinerum, et preterquam in feria secunda post Ramos et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et preterquam in die Ascensionis et in Octava eius, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive. Excipitur festum Purificationis quod nunquam transfertur, et festum Annuntiationis, de quo fiat sicut infra in rubrica *De Translatione Festivitatum* notatum est. Festum etiam trium lectionum fiat in quacumque die occurrerit, nisi in Dominica, vel nisi festum simplex vel maius in eo fuerit celebrandum, et nisi quando hystoria *Domine ne in ira* propter brevitatem temporis inter Octavas Epiphannie et Septuagesima, in festo trium lectionem fuerit cantanda, et nisi in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Octavas Pasche inclusive, et nisi in prima die Rogationum, et deinceps usque ad Octavas Ascensionis inclusive, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad *De omnium* inclusive, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis Quatuor Temporum Septembris.

De Concomitantia Festivitatem

SI festum simplex vel maius post festum totum duplex immediate evenierit, primum festum scilicet totum duplex, in suo die habebit totas Vesperas, et de festo sequenti memoria tantum fiat. Excipitur festum Beati Patri Martyris, et festum Translationis Beati Dominici, quando aliquod eorum in vigilia Ascensionis occurrerit, quia tunc secundas Vesperas non habebit. Si vero festum totum duplex in crastino festi simplicis vel semidu-

plicis aut duplicis occurrerit celebrandum, festum totum duplex in primis Vesperis a principio inchoabitur, et de festo illius diei memoria tantum fiet. Si autem festum semiduplex occurrerit post festum semiduplex vel simplex, in die primi festi in Vesperis psalmi de ipso primo festo erunt, antiphona vero super psalmos, et capitulum et que sequuntur erunt de festo sequenti, et de festo illius diei fiet memoria. Quando vero festum simplex post festum semiduplex evenerit, festum semiduplex habebit in die suo totas Vesperas, et de festo simplici sequenti memoria tantum fiet. Quando autem unum festum simplex post aliud simplex evenerit, primum festum in die suo habebit in Vesperis antiphonam et psalmos. Capitulum vero et que sequuntur de sequenti festo erunt, et memoria fiet de primo festo. Quod de festo simplici et semiduplici supradictum est: intelligendum est quando primum festum habuit primas Vesperas. Si enim propter aliquod impedimentum festum semiduplex vel simplex non habuisset primas Vesperas, habere debet secundas, nisi festum duplex vel totum duplex sequatur. Si festum simplex vel maius in quocumque Sabbato fuerit celebrandum, habebit festum in ipso Sabbato totas Vesperas, etiam si Dominica secundas Vesperas non habeat, nisi in Sabbatis Adventus, et in Sabbato ante Septuagesimam et deinceps in Sabbatis usque ad Pascha, in quibus festum simplex vel semiduplex, in Vesperis habebit psalmos et antiphonam, a capitulo vero inchoabitur de Dominica, et memoria postea de festo fiet. Festum vero duplex vel totum duplex omni tempore habebit totas Vesperas, et de Dominica sequenti memoria tantum fiet. Quando autem festum simplex post Dominicam occurrerit, psalmi et antiphone de Dominica erunt, capitulum et que sequuntur de festo. Si vero semiduplex vel duplex fuerit, psalmi de Dominica erunt, antiphona vero super psalmos et capitulum et que sequuntur, de festo sequenti erunt. Festum vero totum duplex a principio inchoabitur, et habebit totas Vesperas, fit de Dominica fiet memoria. Sciendum autem quod Dominica infra octavam in omnibus censetur sicut festum simplex, nisi quantum ad primas vespas, quando festum aliquod simplex infra octavas in Sabbato evenerit.

De Translatione Festivitatem

SI festum simplex vel maius in aliqua Dominica Adventus evenerint, vel in Dominica Septuagesime et deinceps in aliqua Dominica usque ad Ramos exclusive, in secundam feriam transferatur, excepto festo Purificationis quod non transfertur, et festo Sanctorum Fabiani et Sebastiani, quod in precedenti Sabbato celebrandum est, et festo Sancte Agnetis, quod in crastinum Sancti Vincentii transferatur, si aliquod ipsorum in Dominica Septuagesime evenerit. Quodcumque autem festum simplex vel maius in die Cinerum occurrerit, in precedenti tertia feria celebretur. Quando vero festum simplex vel supra in Dominica de Ramis Palmarum vel deinceps usque ad octavam Pasche inclusive evenerit, si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat nisi memoria in Dominica et in secunda et tertia feria in utrisque Vesperis et in Laudibus, et in quarta feria in Laudibus. Semiduplex autem et maius in ebdomadam post octavam Pasche transferatur, pretor festum Annuntiationis, quod si certo die generaliter ab omnibus fuerit in Patria celebrandum: celebretur etiam a fratribus ipso die, alioquin sicut dictum est de aliis transferatur. Festivitates vero que in predictam ebdomadam transferentur, celebrentur per ferias vacantes ipsius septimane, eo ordine quo fuerint intermissee. Ita tamen quod si festum a quoque nisi trium fuerit lectionum, aliqua die predictae ebdomade occurrerit, in sua die celebretur, nec propter aliud festum extra suam diem transferatur. Quodlibet autem festum quod in secunda feria et deinceps per hanc ebdomadam fuerit celebrandum habebit primas Vesperas, et in secundis fiet de eo memoria, si aliud immediate fuerit celebrandum, nisi sit totum duplex, quod habebit etiam secundis Vesperas, in quibus fiet tantum memoria de festo celebrando post ipsum immediate. Festum vero sequens post totum duplex habebit secundas Vesperas, et sic deinceps si plura successive et immediate occurrerint celebranda. Quod si festum simplex vel maius in die Ascensionis vel in Octava eius evenerit in sequentem sextam feriam transferatur. Si vero in vigilia Pentecostes: in precedenti sexta feria celebretur. Si autem in die Pentecostes vel deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive festum

semiduplex vel maius occurrerit, transferatur in sequentem feria post festum Trinitatis. Quod si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat.

De Festo Trium Lectionum

SCIENDUM quod de festo trium lectionum nichil fit in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in die Pentecostes et deinceps usque ad diem Trinitatis inclusive. Item quandocumque festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Omnibus autem diebus Dominicis, et quando tempus ita breve fuerit inter Octavas Epyphanie et Septuagesimam quod in feriis intervenientibus oportet cantari hystoriam *Domine ne ira* et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad quartam feriam post Ramos inclusive, et in tribus diebus Rogationum, et infra octavas Ascensionis et in Octava, et in vigilia Pentecostes, et infra octavas Trinitatis, et infra octavas dedicationis et in octava die, tantum fit memoria de festo trium lectionum in Vesperas et in Laudibus, nisi quando in predictis temporibus festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Fit etiam tantum memoria de festo trium lectionum in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis quatuor temporum Septembris, et quando festum semiduplex propter translationem in die ipsius fuerit celebrandum. Quando vero festum trium lectionum in crastino Dominice vel festi simplicis aut semiduplicis debuerit celebrari, in primis Vesperis fiet tantum de ipso memoria, et sequenti die officium de Officium de ipso erit in Matutinis et Laudibus et Horis diei, ad Nonam autem semper terminatur. Si autem in crastino totius duplicis celebrari debuerit, in precedenti die nichil fiet de eo, sed sequenti die Officium de ipso agatur ut predictum est. Quando vero in crastino ferie vacantis occurrerit, in Vesperis precedentibus ad capitulum inchoetur. Sic autem fiat, ad Matutinum invitorium sic est notatum ab uno dicatur. Antiphona una super novem psalmos de festo. Versiculus ante lectiones et tria responsoria dicantur secundum feriam de hystoria que cantaretur si festum haberet novem lectionem extra tempus paschale, excepto festo praxedis, in quo semper dicantur tria ul-

tima responsoria. Tempore vero Paschali dicantur tantum tres psalmi cum antiphona de festo Paschalis temporis. Versiculus vero secundum ordinem nocturni. Tria responsoria sicut in festo simplici Paschalis temporis. Oratio sicut est notata. Cetera fiant sicut in festo simplici excepto quod non dicatur *Te Deum*, et prima antiphona Laudum sola dicitur in Laudibus super psalmos. Prostrationes autem non fiant quamdiu de eo agitur, similiter nec post gratiarum actiones quando in diebus ieiuniorum evenerit, et nunquam transferatur.

De Festo Simplici

FESTUM simplex subscripto modo celebretur, nisi maius festum precedens impediatur. In primis Vesperis antiphone et psalmi secundam feriam qui dicerentur si de feria ageretur, vel psalmis de festo si precesserit, vel de Octavis quando infra Octavas evenerit, cum antiphona de festo precedenti vel de Octavis, capitulum vero et que sequuntur de festo erunt. Responsorium in Vesperis non cantetur. Invitorium a duobus dicatur. Novem lectiones fiant extra tempus Paschale. In tempore vero Paschali, tantum tres. Singula responsoria in Matutinis a singulis fratribus cantentur. Responsoria Horarum ab uno dicantur. *Te Deum* cantetur nisi a Septuagesima usque Pascha, et nisi in festo Innocentum, quando extra Dominicam fuerit. In Laudibus dicantur hi psalmi scilicet *Dominus regnavit decorem*, *Jubilate II*, *Deus deus* canticum *Benedicite*, psalmis *Laudate Dominum de celis* cum quinque antiphonis. Que etiam dicantur ad Horas diei suo ordine quarta pretermissa. Et hoc generaliter observetur scilicet quod quandocumque antiphone Laudum ad Horas dicauntur, quarta intermittatur, sive de tempore sive de sanctis agatur. Prima vero earum in festo simplici dicatur in secundis Vesperis super psalmos, preterquam in festis que a Natali Domini usque ad Octavas Epyphanie occurrerint.

De Festo Semiduplici

IN festo semiduplici in primis Vesperis, una tantum antiphona dicatur de ipso festo super psalmos, psalmi feriales, vel de festo si pre-

cesserit, vel de Octavis si infra Octavas evenierit. Responsorium in primis Vesperis, et Tertium et Sextum et Nonum in Matutinis, a duobus cantentur. Cetera omnia fiant sicut in festo simplici super notatum est.

De Festo Duplici

IN festis duplicibus et totus duplicibus, Prior faciat Officium. Et sciendum quod quodcumque in ordinario dicitur Prior faciat hoc vel illud, vel Priori fiat hoc vel illud, intelligendum est solum quando ipse facit Officium. Quod si aliud facit Officium loco eius, quicquid de Priore dicitur, de illo qui facit Officium intelligatur, preterquam in absolutione fratris qui fuerit inungendus. In omni festo duplici in primis Vesperis, una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmis sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis. Officium in utrisque Vesperis, et in Matutinis et in Laudibus et in Missa, in dextro choro inchoetur, in quibus Horis cantor et succentor in medio chori stare debent, et chorum pariter regere. Omnis psalmus in predictis Horis et canticum *Benedicite* singulariter unusquisque in suo choro incipiat, ymnos vero et canticum *Magnificat* et *Te Deum* et canticum *Benedictus* ambo simul incipiant. Quando thurificandi sunt, stent in medio chori similiter. In predictis etiam Horis, antiphona a superioribus post Prelatum quando ipse facit Officium, inchoentur. Responsorium in primis Vesperis cantetur a quatuor quibus iniunctum fuerit a cantore, Cantor Priori antiphonam super *Magnificat* et super *Benedictus* ante canticum deferat et postea referat. Quicumque vero facit Officium in Horis predictis stet in dextro choro in suo ordine quousque vadit ad induendum capam sericam. In aliis autem Horis non transferatur chorus. Incepta antiphona ad *Magnificat* in utrisque Vesperis et ad *Benedictus* in Laudibus thurificetur altrare secundum modum qui in rubrica *De Thurificatione* notatur est. Versiculi et responsoria Horarum a duobus dicantur. In Matutinis invitorium quatuor incipiant, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum versum psalmi *Venite* dicant, et alii secundum, videlicet *Quoniam Deus* et sic deinceps usque in finem. Finito *Gloria Patri* et dicto

seculorum amen a duobus tantum, et dicta assumptione a conventu, reincipiatur invitorium a quatuor. Singula responsoria in Matutinis a duobus cantentur preter ultimum quod a quatuor dici debet. Quando ille qui facit Officium lecturus est ultimam lectionem, de benedictionem qui primus est in dextro choro. In secundis Vesperis dicantur psalmi sub una antiphona nisi in festo Circumcisionis. Cetera fiant sicut in festo simplici est notatum, excepto quod in Completorio et in Prima preces non dicantur, sed in Completorio dicta antiphona post *Nunc dimittis* et in Prima dicto *Confiteor*, statim subiungatur *Dominus vobiscum* et Oratio.

De Festo Toto Duplici

FESTUM totum duplex fiat in die Pasche et duobus sequentibus: In Ascensione Domini, In die Pentecostes et duobus sequentibus, In festo Trinitatis, In die Consecrationis Ecclesie et in Anniversario eiusdem, In festo Patroni Ecclesie Nostre, et in ceteris que in Calendario sunt notata. In omnibus autem festivitatibus totis duplicibus ad primas Vesperas dicantur hi psalmi scilicet *Laudate Pueri*, *Laudate Dominum Omnes Gentes*, *Lauda anima*, *Laudate Dominum Quoniam Bonus*, *Lauda Iherusalem*, nisi in festo sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie et nisi in festo Pasche et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis Beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur. Quando responsum cantatur in Vesperis, cantetur a quatuor, antiphona ad *Magnificat* et ad *Benedictus* tota cantetur ante cantici inceptionem *Te Deum* in Matutinis omni tempore dicatur. Responsoria Horarum cum *Alleluia* dicantur, nisi in Completorio Sabbati ante Septuagesimam et deinceps usque ad Pascha. Versiculi vero nunquam dicantur cum *Alleluia*, nisi in tempore Paschali. Cetera omnia fiant sicut supra in festo duplici est notatum, preterquam in die Natali et sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie in quibus in secundis Vesperis dicuntur quinque antiphone super psalmos, et preterquam in festo Annuntiationis in quo quando in Quadragesima evenierit responsum *In Pace* dicetur ab uno, et

quod feria secunda et tertia post Pascha et Pentecosten, una tantum antiphona dicitur in Laudibus super psalmos.

De Thurificatione

IN festis duplicibus et totis duplicibus Thuriferarius et Ceroforarii hora competenti in Vesperis et in Laudibus ad sacristiam s. wristiam vaclat, ibique amietu et superpelliceo et cappa serica indutus, praecedentibus primo Thuriferario, deinde Ceroferariis, proce-

De Octavis Sanctorum

FESTIVITATES sanctorum habentium Octavas, sunt he: sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis Evangeliste, sanctorum Innocentium, sancti Johannis Baptiste, Apostolorum Petri et Pauli, Beati Dominici, sancti Laurentii, Assumptionis Beate Virginis, sancti Augustini, Nativitatis Beate Marie, sancti Martini. Preter istas Octavas nulle alie Octave sanctorum fiant, sive patronorum ecclesie, sive aliorum quorumcumque. Sic autem fiat Officium per Octavas sanctorum. Per omnes ferias infra Octavas sanctorum quando de Octavis agitur, ad matutinas invitatorium sicut in suis locis notatum est, ymnus sicut in die, una tantum antiphona de festo super novem psalmos, prima die post festum dicitur prima antiphona de primo nocturno, secunda die secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie, versiculus et tria responsoria de festo secundum feriam. Est autem dividenda hystoria per ferias eo modo quo supra de dominicali hystoria est notatum. *Te Deum* cotidie dicatur, versiculus ante Laudes sicut in die. In Laudibus super psalmos prima antiphona Laudum, capitulum, ymnus, versiculus, de die, ad *Benedictus* antiphona, sicut est notata, Oratio sicut in die, ad Horas diei, antiphona, capitula, responsoria, versiculus, Oratio, de festo: excepto quod si festum fuit totum duplex, responsoria tamen non dicuntur cum Alleluia, infra Octavas. Ad Vesperas antiphona, psalmi, capitulum, hymnus, versiculus de festo, ad *Magnificat* antiphona, sicut est notata, Oratio de festo, cantus hymnorum sicut est notatus. Excipiuntur de predictis Octave Apostolorum Petri et Pauli et sancti

Andree. In Octava autem die ad Vesperas preecedentes psalmi de Octava, super psalmos prima antiphona Laudum de festo. Cetera fiant sicut in festo, servato modo festi simplicis. Excipiuntur Octava sancti Laurentii propter versus antiphonarum qui non dicuntur, et Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Octava sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis et sanctorum Innocentium. Octava etiam sancti Johannis Baptiste in secundis Vesperis habet propriam antiphonam ad *Magnificat*. Dominica vero infra Octavas fiat sicut de Octava die notatum est, nisi quod antiphone ad *Benedictus* et ad *Magnificat* de die festi non dicantur, si alie per Octavas notate sint. Excipitur Dominica infra Octavas Beati Augustini quando in Kalendis Septembris evenerit. Quando autem omelia Dominicali legitur in aliqua feria infra Octavas, fiat totum aliud Officium de Octavis.

De Memoriis Faciendis

PER totum annum quando propter festum vel Octavas, de Dominica non fit plenum Officium, semper facienda est de ipsa memoria Sabbato precedenti in Vesperis, et in ipsa die in Laudibus et in Vesperis, preterquam in vigilia Natalis Domini in Vesperis, et in die Natalis et Circumcisionis et deinceps quandocumque Dominica fuerit usque in crastinum Epyphanie exclusive. Excipitur Dominica infra Octavas Natalis Domini, de qua nichil faciendum est nisi in crastino sancti Thome, vel in die sancti Silvestri, et Dominice infra Octavas Epyphanie et Ascensionis, de quibus in Sabbato precedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per omnes ferias Adventus et Quadragesime et tribus diebus Rogationum quando festum simplex vel Maius in predictis temporibus occurrerit celebrandum, aliis autem temporibus per totum annum, de tempore per ferias nulla fiat memoria quando festum infra ebdomadam contigerit celebrari. Item de omnibus festis simplicibus et supra si non habuerint integre primas Vesperas vel secundis, memoria in utrisque Vesperis semper fiat. Excipitur festum commemorationis Beati Pauli, de quo in primis Vesperis nichil sit specialiter. Item de festo trium lectionum quando non habet plenum Officium, facienda est memoria sicut supra in rubrica de

ipso notatum est. Facienda est etiam memoria de sanctis de quibus in Kalendario est signatum, nisi quando de festo trium lectionum nichil fieret si eveniret. Quando autem infra quascumque Octavas non fit Officium de Octavas, facienda est de ipsis memoria, nisi in utrisque Vesperis et in Laudibus Assumptionis Beate Marie. Omnibus vero Sabbatis per totum annum fiat memoria de Beata Virgine, preterquam in Sabbato infra Octavas Natalis Domini, et in Sabbato Sancto Pasche et sequenti, et Sabbato ante festum Trinitatis, et preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum, cum in Sabbato evenerint, et preterquam in Sabbatis in quibus de ipsa agitur in conventu, quando agitur de Octavis. Fiat etiam de ipsa memoria in Octava sancti Stephani in Laudibus et deinceps tam in Vesperis quam in Laudibus usque ad Vesperas Octavas Epyphanie inclusive, nisi in vigilia et in festo Epyphanie. De Cruce vero facienda est memoria cotidie per ebdomadam Pasche in Vesperis, et Sabbato in Albis, et ad Vesperas deinceps cotidie in Laudibus et in Vesperis usque ad Vesperas vigilie Ascensionis exclusive, nisi in Inventionem ipsius, et in festis totis duplicibus. De Beato autem Dominico fiat cotidie memoria per totum annum, nisi in vigilia Natalis Domini in Laudibus, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie inclusive, et nisi in quarta feria post Ramos in Vesperis, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque ad festum Trinitatis, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, et infra Octavas eiusdem quando de ipsis agitur, et nisi in die Animarum in Laudibus.

De Ordine Memoriarum

MEMORIA de festo simplici et supra precedit memorias de Octavis et de Dominica, memoria vero de Octavas precedit memoriam de Dominica, precedit etiam memorias de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria vero de Dominica et memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato, precedit memorias trium lectionum, et festi habentis solam memoriam. Item memoria de Adventu et Quadragesima precedit memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria autem de Beata Virgine in Adventu

precedit memorias ad sancto Andrea in sexta feria et Sabbato, et memorias Crucis in Paschali tempore, memoria vero de Cruce in Paschali tempore, fiat post omnes alias nisi post memoriam Beati Dominici, que omni tempore est post omnes alias nisi post memorias facienda nisi infra Octava ipsius. Quandocumque autem fuerit memoria facienda in Vesperis et in Laudibus, per antiphonam et versiculum et Orationem fiat.

De Festivitatibus Extraordinariis

FESTIVITATES sanctorum que sollemnes habentur in locis in quibus fratres commorantur, possunt ab eis sollemniter celebrari et cantari hystorie, et legende legi, licet in Kalendario ordinis non sunt scripte. Quorum tamen hystorie vel legende non sunt in antiphonariis et lectionariis ordinis, nec Orationes vel Officia in Missalibus inter alia inserenda, sed in fine librorum poni poterunt, vel in quaternis seorsum haberi. In martyrologio vero talium sanctorum nomina nisi alias ibi fuerint, in margine suo loco ponantur.

De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis

IN festo sancte Trinitatis et deinceps in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus usque ad festum sancti Augustini inclusive, et in festo sancte Marie Magdalene, cantentur in sero post Completorium Matutine.

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum

IN omnibus festis sanctorum, nisi vigiliam habuerint, Oratio que dicitur in Vesperis precedentibus diem festum, dicenda est ipso die ad Laudes, Terciam, Sextam et Nonam, et ad secundas Vesperas diei, nisi festum fuerit trium lectionum quod non habet secundas Vesperas. In festis vero sanctorum habentium Missam in vigilia, Oratio que dicitur ad Missam, dicenda est ad primas Vesperas, nisi in festo sancti Andree quando transfertur, et nisi in vigilia Apostolorum Petri et Pauli. Oratio vero que dicitur in Laudibus diei, dicenda est ad Terciam Sextam et Nonam, et ad Vesperas diei. Sciendum autem quod nulla

vigilia sancti alicuius habet aliquid in Matutinis nec in Horis ante Vesperas nisi solam omeliam, propter quam tamen cum legenda fuerit, aliud Officium diei illius non mutatur, nisi quandoque in benedictionibus lectionum.

Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum

NOTANDUM quo per totum annum omnia que in festis sanctorum in Ordinario vel in Antiphonario non inveniuntur signata, de communi sanctorum Paschalis temporis sive alterius sunt assumenda, et dicenda suis locis secundum quod ibi notata sunt, et competunt festivitatis de quibus agitur.

AD memoriam Beati Dominici per totum annum quando fuerit facienda, preterquam infra Octavas ipsius. Si in festo alicuius martyris vel infra Octavas, fiat memoria de alio martyre, tunc in Vesperis dicatur ad memoriam de secundo sanctorum, versiculus, secundi nocturni. In Laudibus vero dicatur versiculus trium nocturni. Eodem modo fiat de aliis sanctis.

AB Octavis Epyphanie usque ad Septuagesimam in omnibus Sabbatis, nisi festum simplex vel maius occurrerit, fiat in conventu Officium de Beata Virgine, hoc excepto quod quando Sabbatum primum post Octavam Epyphanie omnino vacaverit, faciendum est Officium feriale, secundum quod supra in rubrica ante Dominicam *Domine ne in ira* notatum est. Sic autem fiat. Quando vero propter aliquod predictorum intermittatur, tunc fiat de ea memoria in Vesperis et in Laudibus, preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum. Quando autem predictum Officium fit in choro in Sabbatis, surgenda dicatur canticum Graduum hoc modo.

OFFICIUM cotidianum Beate Virginis totum dicitur extra chorum, preter Completorium. Consuevit autem dici inter duo signa horarum canonicorum, attendendum tamen quod quando Missa cantatur immediate post Primam, et Tercia continuatur Misse, nisi est dicenda Terce de Beata Virgine ante Primam diei, sed post Ter-

ciam. Similiter in Dominicis quando Nona dicuntur immediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum, continuande fuerint None diei, Nona de Beata Virgine, dicitur post Vesperis vel Vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima, non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperis, sive Nona et Vespere continuantur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem Horas dicatur *Ave Maria*, et qui incipit dicat usque *Dominus tecum* ita alte quod audiri possit, et alii sive unus sive plures prosequantur *Benedicta tu* et cetera. Intermittitur autem predictum Officium in vigilia Natalis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epyphanie exclusive, et in quarta feria ante Cnema domini in Vesperis, et deinceps usque in secunda feriam post Octavam Pasche exclusive. Similiter in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque in secundam feriam post festum Trinitatis exclusive. Intermittitur etiam in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus in primis Vesperis et deinceps usque in crastinum diei festi exclusive. Intermittitur etiam quandocumque fit de ea Officium in conventu. Si qui tamen in supradictis temporibus ex devotione dicere voluerint, per se et summis illud dicant.

De Officio Defunctorum

OFFICIUM defunctorum hoc modo agatur in conventu cum agendum fuerit singulis septimanis. Post Nonam diei Dominice sive alterius diei, vel post prandium tempore ieiunii, vel etiam post Vesperas preterquam in Quadragesima, si Priori melius videatur, dicantur Vespere per defunctis cum vigiliis. Poterunt tamen differi interdum vigilie usque post Vesperas diei quando Vespere defunctorum dicuntur post Nonam, si visum fuerit. Ipsi autem vigiliis continuantur Laudes semper cum vacaverit. Quod si non vacauerit, finito ultimo responsorio cum versibus, dicatur *Pater noster*. Deinde dicat sacerdos, *Et ne nos, V A porta inferi, Dominus vobiscum*, et Orationem *Fidelium*, Laudes autem dicantur post Matutinas. Ad Vesperas et ad vigiliis et ad Laudes qui dicit responsoria Horarum, incipiat primam antiphonam. Ceteras incipiant fratres in utroque choro secundum ordinem. In Vesperis

autem dum antiphone et psalmi dicuntur sedeant fratres. Post ultimi vero psalmos ad versum *Requiem eternam*, qui totus dicendus est ab illo choro cui competit, surgant, et stet chorus contra chorum quousque canticum *Magnificat*, cum sua antiphona finiatur. Deinde prosternant se fratres etiam si vigilie sint sollemnes, nisi festum fuerit. Quod si festum fuerit, inclinet chorus contra eorum. Et dicto *Pater noster*, dicatur legendo psalmi *Lauda Anima*, qui dicendus est totus a fratribus prostratis tempore prostrationum, a fratribus vero erectis tempore inclinationum, finito psalmo, ebdomadarius erectus et conversus ad altare dicat Orationes. Idem modus servetur in Laudibus post canticum *Benedictus*. In vigiliis autem et Laudibus sedeant fratres ad psalmos et antiphona, usque ad *Laudate Dominum* exclusive, Et dum tertia antiphona de nocturno dicitur, surgant. Dictoque versiculo, dicatur *Pater noster* more solito. Quo finito, sacerdos dicat, *Et ne nos*. Et responsorio *Sed libera*, non dicatur *Jube Domine*, sed incipiat lectio et fratres sedeant, lectiones autem in medio chori legende sunt, et eas legem debent, et cantare versus, responsorium qui per ebdomadam ad ea notati sunt, nisi cantor aliter ordinaverit. Quando versus responsorium cantantur ab uno, cantor incipiat singula responsoria. Quando vero a duobus, tunc illi incipiant responsorium, qui versum cantare debuerint. In vigiliis que semel in septimana fiunt, singula responsoria ab uno. In tribus vero anniversariis ordinis, tertium et sextum et nonum responsorium, per presenti autem fratre defuncto, responsoria omnia, a duobus cantentur. Emergentes vero vigilie fiant secundum quod prelato videbitur. Sunt autem semper faciende vigilie novem lectionem a fratribus in conventu sive extra ubicumque fuerint semel in ebdomada, nisi temporibus infra notatis, in quibus intermittere possint. Poterit autem in parvis conventibus legendo distince dici. Quando predictae vigilie fiunt, nonum responsorium sive dicendum fuerit ab uno sive a duobus, dicatur cum his terbus versibus, scilicet *Dies Illa, Tremens, Creator*. Dicto ultimo versu, cantor reincipiat responsorium *Libera*. Intermituntur autem predictae vigilie novem lectionem in omnibus Sabbatis, et in vigilia cuiuslibet festi, nisi trium fuerit lectionum. Item in festis duplicibus

et totis duplicibus in utrisque vesperis, et in vigilia Natlis Domini, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive. Item in quarta feria Cenam Domini, et deinceps usque ad feriam secundam post Octavam Pasche exclusive. Item in vigilia Ascensionis, et deinceps usque ad Octavam ipsius exclusive. Item in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad Dominicam post Trinitatem exclusive. Item per omnes Octavas, Si tamen presens defunctus fuerit, Officium vigiliarium per eo agi poterit, non tanem in die Natalis Domini, nec in die Cene, nec in Parascheve nisi in Sabbato Sancto, nisi in die Pasche, nisi in die Pentecostes. Quod si anniversarium quodcumque ordinis evenerit, vel per presenti defuncto, vel ex alia qualibet causa infra ebdomadam quocumque die fuerint predictae vigilie faciende, sufficit quod ille fiant, et ad alias in ipsa ebdomada non teneantur fratres. Vigilie vero trium lectionum dicende sunt ab ebdomadario presentis ebdomade, cum diacono et subdiacono, et fratre qui scriptus est ad Missam pro defunctis. Poterunt et alii qui voluerint interesse. Sunt autem semper faciende, nisi in Sabbatis et in vigilia cuiuslibet festi nisi trium fuerit lectionum, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, in utrisque Vesperis, et nisi in vigilia Natalis Domini et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive, et nisi in quarta feria post Ramos Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Pasche exclusive, et nisi in vigilia Pentecostes, et deinceps usque in crastinum Trinitatis exclusive. Quando igitur dicende fuerint, tempore ieiunii extra Quadragesimam post Vesperas post gratias. In Quadragesima vero post gratias, quando bis comeditur post cenam vel post Nonam, cum Vesperis et Laudibus, dicantur, et ebdomadarius Officium incipiat et compleat. Si qui vero eorum qui interesse tenentur, quacumque vasa non interfuerint, nihilominus predictas vigilias dicere teneantur. Psalmi autem et lectiones et responsoria, dicantur hoc modo. In Dominica et in quarta feria, dicantur psalmi primi nocturni, cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In secunda quinta feria, dicantur psalmi secundu nocturni cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In tertia vero et sexta feria, dicantur psalmi tercii nocturni similiter cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In

ultimo autem responsorio dicatur tantum primus versus, scilicet *Dies Illa*, post resumptionem vero responsorium non repetatur, sed resumptio usque in finem dicatur. Quod si festum intervenerit, nihilominus in feriis singulis predictus ordo servetur. Hoc autem ordine dicantur Orationes in vigiliis defunctorum, Pro Presenti sive per uno defuncto, si episcopis fuerit, prima Oratio dicatur *Deus qui inter apostolicos*, si alius *Inclina*. Si vero femina: *Quesumus Domine*, Secunda *Deus venie*: tertia *Fidelium*. Pro Fratribus Familiantibus et benefactoribus, prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*. In Omni Anniversario, prima *Deus indulgentiarum*, secunda *Deus venie*, tertia *Fidelium*. Si simul evenierint obitus et anniversarium: dimittatur *Deus venie*, et prima Oratio dicatur Pro Presenti defuncto, secunda Pro Anniversario, tertia non mutatur. In vigiliis autem trium lectionum, dicatur prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*.

De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis

OMNI tempore preterquam in quarta et quinta et sexta feria ante Pascha, cantetur post Completorio antiphona *Salve Regina*, vel *Ave Regina*, incipienda a duobus cantoribus, vel ab aliis duobus quibus iniunctum fuerit a cantore, in medio chori in duplicibus et totis duplicibus, aliis vero diebus ab uno cui iniunctum fuerit stante in sede sua verso vultu ad altare. Dum autem inchoatur antiphona, fratres omnes preter incipientem quando ab uno, vel incipientes quando a duobus, et preter ceroferarios absque prostratione flectant genua, chorius contra chorum, stantes flexius genibus quousque cantatum sit *Salve*, vel *Ave*, et tunc se erigentes, exeant processionaliter ad ecclesiam exteriorem, precedentibus duobus qui notati sunt ad acolitatum in Missa, cum candelaberis et cereis in superpeliciis sine capitiis. Qui ante inceptionem antiphone venientes ante gradus presbyterii, et inclinantes, stare debent ibidem, quousque fratres alii se erexerint, et tunc iterum inclinantes precedant in processione. Omnes autem fratres egrediendo inclinent ante creucem que est inter chorum et ec-

clesiam laycorum. Dum cantatur antiphona aspergatur aqua benedicta ab ebdomadario, fratre qui dicit responsoria horarum, vel si ipse impeditur fuerit aut absense alio cui iniunctum fuerit a cantore, aquam benedictam post ebdomadarium deferente, predicta vero genuum flexio, non fiat extra chorum. Finita antiphona, ceroferarii dicant *Ÿ*. *Dignare me*, addentes *Alleluia* tempore Paschali, et dicatur eo modo quo dicuntur versiculi ad memorias. Dicto versiculo ebdomadarius subiungat *Oremus* et Orationem *Concede nos*, eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas. Finito Oratione, dicatur *Fidelium anime*. Quo dicto si extranei interfuerint intret fratres chorum, et ibi dicant *Pater Noster* et *Credo* in locis suis cum consueris inclinationibus seu prostrationibus. Si vero extranei non interfuerint, dicant extra. Ceroferarii tamen semper dicto *Fidelium* inclinantes, statim revertantur ad sacristiam, dicentes *Pater Noster* et *Credo* in eundo. Quod si locus exterior non est aptus ad processionem vel si fratres fuerint pauci notabiliter, non oportet exire extra, sed in choro fiant omnia, ceroferariis tamen secundum modum supradictum stantibus ante gradus presbyterii. Ubi autem fuerint extranei in ecclesia, quando aliqui fratres remanserint a Completorio, fiat signum circa finem Completorii ut veniant ad processionem quia Completorio remanserint.

De Disciplinis Recipiendis Post Completorio

TEMPORE quo fiunt prostrationes in Completorio, et etiam in Paschali tempore, diebus illius in quibus fierent, si essent extra tempus Paschale, recipiende sunt discipline: dicto *Pater Noster* et *Credo*, in loco ubi hec dicuntur si sit aptus ad hoc, vel in alio aptiore secundum ordinationem Prioris. Ne autem occasione preparationis ad huiusmodi disciplinas, prostrationes vel inclinationes impediuntur, poterit fratres dissolvere tunicas circa findem antiphone. Finito *Pater Noster* et *Credo*, fratres preparantes se deponendo supriorem partem tunicarum, dicant *Confiteor*. Quo dicto, ebdomadarius stans in medio, subiungat *Misereatur*. Deinde incipiat psalmos *Miserere*, et conventus eum prosequatur hoc modo, quod ebdomadarius solus dicant unum versum, et totus conventus dicat alium. Post psalmos dicto

Gloria, subiungatur comuniter ab omnibus, *Kyrie eleison*, *Christe eleison*, *Kyrie eleison*, *Pater noster*. Quo finito subiungat ebdomadarius, *Et ne nos, Ṽ. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus cui proprium*. Dum autem psalmus et versiculus et Oratio dicuntur, circueat ebdomadarius dando disciplinas, incipiendo a dexteris in superiori parte chori, et descendendo, deinde proseguendo in sinistro, et incipiendo ab inferiori. Nec debet pausare quousque compleverit psalmos cum versiculo et Oratione predictis. Quilibet autem frater postquam ille qui dat disciplinas non est reversurus ad eum ad dandum iterum disciplinam, potest reponere vestes suas. Debet tamen remanere prostratus, quousque Oratio sit finita. Sit vero conventus adeo magnus fuerit quod frater unus cito non possit eum expedire, ebdomadarius precedentis septimane adiungatur, qui proseguatur hoc Officium cum ebdomadario presenti, et incipiat in sinistro choro a parte inferiori, predicto modo circuendo, ita quod uterque semel tantum circueat. Provideat autem sacrista, quod in certo loco semper inveniantur virge pro disciplinis, ita in promptu quod propter earum defectum non contingat conventum moram contrahere in expectando. Vt autem ille qui dedit disciplinas, et ceroferarii et alii qui ex debito tenentur ad aliquas disciplinas, vel ex devotione plures volunt recipere, possint adhuc recipere disciplinas, ebdomadarius suam precedens ebdomadam, vel alius cui cantor dixerit, si aliquis ex istis defuerit: dare potest disciplinas secundum predictum modum, in aliquo alio loco sequestri ad hoc apto.

De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud

DIE lune post Octavam Pasche, et deinceps usque ad sextam feriam ante Pentecosten inclusive, omni die nisi sit festum totum duplex, finito *Pater noster* quod dicitur post Nonam, vel post Officium mortuorum si fiat a conventu immeidate post Nonam, dicatur Psalmi *Ad te levavi* ab utroque choro alternatim cum *Gloria Patri*, cantore ex parte ebdomadarium incipiendte, postea, antiphona *Veni Sancte Spiritus*. Deinde *Kyrie*, *Christe eleison*, *Kyrie*, *Pater noster*. Quo dicto, subiungat ebdomadarius legendo, *Et ne nos, Ṽ. Emitte spiritum, Ṽ. Salvos fac, Dominus vobis-*

cum, Oremus, Deus qui corda, Adesto domine super nostris, et terminentur sub uno *Per Christum*. Fratres vero qui non sunt in choro, nichilominus dicere debent idem.

De Pretiosa

CUM in choro dicendum fuerit Pretiosa, perunitatis que de Martyrologio prenuntianda sunt, subiungat ebdomadarius stans versus ad chorum, *Ṽ. Pretiosa est*, et conventus surgens respondeat *Mors sanctorum*. Deinde ebdomadarius absque *Dominus vobiscum* et absque *Oremus* subiungat orationem, *Sancta Maria*. Qua finita et responso *Amen*, dicat *Ṽ, Deus in adiutorium*, responso, *Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum*, postea dicatur comuniter *Gloria Patri*, *Sicut erat, Kyrie eleison*, et subiungatur secreto *Pater noster*. Deinde dicat ebdomadarius *Et ne nos, Ṽ. Respice domine in servos tuos*, postea sine *Dominus vobiscum*, et sine *Oremus* subiungat orationem *Dirigere et sanctificare*. Qua finita et dicto *Jube domne* ab illo qui legit Kalendas, si legendum fuerit de Evangelio, ebdomadarius det benedictionem, *Divinum auxilium*, si vero de constitutionibus: detur benedictio *Regularibus discipulis*, fratres qui extra conventum sut, si Evangelium proprium in promptu non habuerint, dicant, *Secundum Johannem, In principio erat verbum* et cetera, usque *sine ipso factum est nichil*. De constitutionibus vero dicatur lectio *Quoniam ex precepto regule etc.*, usque *uniformes in observantiis canonice religionis inveniamur*. Deinde dicto *Commemoratio fratrum etc.*, prelatus vel si ipse defuerit ebdomadarius dicat *Requiescant in pace*, et responso a conventu *Amen*: cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit incipiat psalmo *Laudate dominum omnes gentes*. Quo dicto alternatim ab utroque choro cum *Gloria Patri* subiungat ebdomadarius, *Ṽ. Ostende nobis, Dominus vobiscum, Oremus, Actionas nostras*. Deinde prelatus, vel si ipse defuerit, ebdomadarius dicat *adiutorium*, postea *fidelium anime*. Quando autem in capitulo dicendum fuerit, si sermo fuerit faciendus, et extranei interesse debuerint, omnia fiant et terminentur antequam sermo fiat, sicut supra notatum est, excepto quod qui tenet capitulum, dicto

Requiescant in pace, dicet *Benedicite*, et responso *Dominus*, incipiet psalmo *Laudate*, Si autem extranei non debuerint interesse, dicto *Benedicite*, et propositis siqua voluerit proponere qui tenet capitulum dicat, *Surgat qui debet facere sermonem*, et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem diendo *Jube domine*, et detur benedictio *Dominus sit in corde tuo etc.* Qua recepta, vadat ad locum ubi facientes sermonem esse consueverunt, finito sermone, qui tenet capitulum incipiat psalmo *Laudate* cetera que sequuntur fiant ut predictum est. Si vero culpe fuerint audiende fiat orationes pro benefactoribus hoc modo. Dicto *Benedicite* ut supra, si recitanda fuerint beneficia recitentur. Deinde recommendatis quos recommendare habuerit vel voluerit qui tenet capitulum, surgendo sine *Oremus* dicat orationem *Retribuere dignare*, et tunc omnes surgant, responso post orationem *Amen*, cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit, incipiat psalmo *Ad te levavi*, et conventus ipsum prosequatur et sequentem dicendo versus alternatim, finito psalmo *Ad te levavi* cum *Gloria patri* et *Sicut erat*, subiungatur psalmo *De profundis* terminandus per *Requiem eternam*, Postea communiter dicatur *Kyrie eleison*, et *Pater noster* secreto. Quo finito, subiungat ebdomadarius, *Et ne nos. V. Oremus pro domino papa, V. Salvos fac, Requiescant in pace, Dominus vobiscum, Oremus, Oratio Omnipotens sempiterne deus qui facis, Oratio, Pretende, Oratio, Fidelium*, predictae autem tres orationes dicantur eo modo quo dicuntur orationes ad horas, sub uno *Oremus*, et terminentur sub uno *Qui vivis et regnas per omnia, etc.*

Januarius

habet dies. xxxi. luna. xxx.

Aureus numer.		Kal.		
iii	A		1	Circumcisio domini. duplex.
	b	iiii	2	Oct. Sancti Stephani.
xj	c	iii	3	Oct. Sancti Johannis. Incipit Quartus Embolismus.
	d	ii	4	Oct. Sanctorum Innocentium.
xix	e	Nonis	5	
viii	f	viii	6	Epiphania Domini. totum duplex.
	g	vii	7	Claves. lxx.
xvi	A	vi	8	
v	b	v	9	
	c	iiii	10	Pauli Heremite. memoria.
xiii	d	iii	11	
ii	e	ii.	12	
	f	Idibus.	13	Oct. Epiphanie. simplex. Hylarii et Remigii. memoria.
x	g	xix	14	Felicis presbiteri et confessoris. iii. lect.
	A	xviii	15	Mauri abbatis. iii. lect.
xviii	b	xvii	16	Marcelli pape et martyris. iii. lect.
vii	c	xvi	17	Anthonii abbatis. iii. lect.
	d	xv	18	Prisce virginis et martyris. iii. lect. Sol in aquario. Initium lxx.
xv	e	xiv	19	
iiii	f	xiii	20	Fabiani et Sebastiani martyres. simplex.
	g	xii	21	Agnetis virginis et martyris. simplex.
xii	A	xj	22	Vincentii martyris. semiduplex.
j	b	x	23	Emerentiane virginis et martyris. memoria.
	c	ix	24	
ix	d	viii	25	Conversio sancti Pauli. semiduplex.
	e	vii	26	
xvii	f	vi	27	Juliani episcopi et confessoris. memoria.
vi	g	v	28	Agnetis secundo. iii. lect. Claves xl.
	A	iiii	29	
xiv	b	iii	30	
iii	c	ii	31	

Hore noctis. xvj. Diei. viii.

Februarius

habet dies. xxviii. luna. xxix.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyr. memoria. Finis. iiii. embolismi.
xj	e	iiii	2	Purificatio sancte Marie virginis. totum duplex.
xix	f	iii	3	
viii	g	ii	4	
	A	Nonis	5	Agathæ virginis & martyris. sex capparum.
xvi	b	viii	6	
v	c	vii	7	Dorotheæ virginis & martyris. sex capparum.
	d	vi	8	
xiii	e	v	9	
ii	f	iiii	10	
	g	iii	11	
x	A	ii	12	Eulaliæ virginis Barchinonensis. novem lectionum.
	b	Idibus.	13	
xviii	c	xvi	14	Kalendas Martii.
vii	d	xv	15	Sol in piscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiii	17	
iiii	g	xii	18	
	A	xj	19	
xii	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viii	22	Cathedra Sancti Petri. sex capparum.
ix	e	vii	23	
	f	vi	24	MATHLÆ Apostoli. sex capparum.
xvii	g	v	25	
vi	A	iiii	26	
	b	iii	27	
xvi	c	ii	28	

Locus bissexti in anno bissextili quacumque die evenit Festum sancti Mathiæ in tali ieiunetur Vigilia eius, & in sequenti die celebretur, & servetur Festum; et si Sabbato evenit, ipso Sabbato celebretur et ieiunetur Vigilia eius, et servetur in sequenti die Dominico.

MARTIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
iii	d		1	
	e	vi	2	
xj	f	v	3	Hemeterii & Celedonii martyrum. quatuor capparum.
	g	iiii	4	
xix	A	iii	5	
viii	b	ii	6	
	c	Nonis	7	
xvi	d	viii	8	
v	e	vii	9	
	f	vi	10	
xiii	g		11	
ii	A	iv.	12	
	b	iii	13	
x	c	ii	14	
	d	Idibus.	15	
xviii	e	xvii	16	Kalendas Aprilis.
vii	f	xvi	17	
	g	xv	18	
xv	A	xiv	19	
iiii	b	xiii	20	
	c	xii	21	
xii	d	xj	22	
j	e	x	23	
	f	ix	24	
ix	g	viii	25	
	A	vii	26	
xvii	b	vi	27	
vi	c	v	28	
	d	iiii	29	
xiv	e	iii	30	
iii	f	ii	31	

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.			
	g	Kal.	1
xj	A	iiii	2
	b	iii	3
xix	c	ii	4
viii	d	Nonis	5
xvi	e	viii	6
v	f	vii	7
	g	vi	8
xiii	A	v	9
ii	b	iiii	10
	c	iii	11
x	d	ii	12
	e	Idibus.	13
xviii	f	xviii	14
vii	g	xvii	15
	A	xvi	16
xv	b	xv	17
iiii	c	xiv	18
	d	xiii	19
xii	e	xii	20
j	f	xj	21
	g	x	22
ix	A	ix	23
	b	viii	24
xvii	c	vii	25
vi	d	vi	26
	e	v	27
xiv	f	iiii	28
iii	g	iii	29
	A	ii	30

Kalendas Maii.
Sanctæ Engratiæ, vel decem & octo martyrum.

MAJUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xj	b	Kal.	1	Torquati & comitum eius Episcoporum. novem lectionum.
	c	vi	2	Felicis Diaconi Hispalensis. novem lectionum.
xix	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis. sex capparum.
viii	e	iiii	4	
	f	iii	5	
xvi	g	ii	6	
v	A	Nonis	7	
	b	viii	8	
xiii	c	vii	9	
ii	d	vi	10	
	e	v	11	
x	f	iiii	12	
	g	iii	13	
xviii	A	ii	14	
vii	b	Idibus.	15	
	c	xvii	16	Kalendas Junii.
xv	d	xvi	17	
iiii	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xii	g	xiii	20	Sanctorum Cyriaci & Paulæ martyrum.
j	A	xii	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvii	e	viii	25	
vi	f	vii	26	
	g	vi	27	
xiv	A	v	28	
iii	b	iiii	29	
	c	iii	30	
xj	d	ii	31	

JUNIUS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 6.
dies vero 18.

Aureus numer.				
	e	Kal.	1	
xix	f	iiii	2	
viii	g	iii	3	
xvi	A	ii	4	
v	b	Nonis	5	
	c	viii	6	
xiii	d	vii	7	
ii	e	vi	8	
	f	v	9	
x	g	iiii	10	
	A	iii	11	
xviii	b	ii	12	
vii	c	Idibus.	13	
	d	xviii	14	Kalendas Julii.
xv	e	xvii	15	
iiii	f	xvi	16	
	g	xv	17	Adriani atque Nataliae. novem lectionum.
xii	A	xiv	18	
j	b	xiii	19	Gervasii & Protasii martyrum. novem lectionum.
	c	xii	20	
ix	d	xj	21	
	e	x	22	
xvii	f	ix	23	Dominica pro adventu Sancti Joannis Baptistae.
vi	g	viii	24	Nativitas sancti Joannis Baptistae. sex capparum.
	A	vii	25	
xiv	b	vi	26	
iii	c	v	27	Sancti Zoili martyris.
	d	iiii	28	
xj	e	iii	29	Apostolorum Petri & Pauli. sex capparum.
	f	ii	30	

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xix	g	Kal.	1	
viii	A	vi	2	
	b	v	3	
xvi	c	iiii	4	
v	d	iii	5	
	e	ii	6	
xiii	f	Nonis	7	
ii	g	viii	8	
	A	vii	9	
x	b	vi	10	
	c	v	11	
xviii	d	iiii	12	Sanctæ Martianæ Virginis. novem lectionum.
vii	e	iii	13	
	f	ii	14	
xv	g	Idibus.	15	
iiii	A	xvii	16	Kal. Augusti. Justæ & Rufinæ virginum & martyrum. quatuor capparum.
	b	xvi	17	
xii	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiii	20	
ix	f	xii	21	Sperati vel comitum eius. novem lectionum.
	g	xj	22	
xvii	A	x	23	
vi	b	ix	24	Christinæ virginis & martyris. novem lectionum.
	c	viii	25	Christophori & comitum eius martyrum. novem lectionum.
xiv	d	vii	26	
iii	e	vi	27	
	f	v	28	
xj	g	iiii	29	
xix	A	iii	30	Sancti Cucufati martyris.
	b	ii	31	

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.		Kal.		
viii	c		1	Felicis martyris. novem lectionum.
xvi	d	iiii	2	
v	e	iii	3	
	f	ii	4	
xiii	g	Nonis	5	
ii	A	viii	6	Sanctorum Justi & Pastoris martyrum.
	b	vii	7	
x	c	vi	8	
	d	v	9	
xviii	e	iiii	10	Sancti Laurentii martyris. sex capparum.
vii	f	iii	11	
	g	ii	12	
xv	A	Idibus.	13	Hyppolyti Martyris. quatuor capparum.
iiii	b	xix	14	Kalendas Septembris.
	c	xviii	15	ASSUMPTIO SANCTÆ MARLÆ. sex capparum.
xii	d	xvii	16	
j	e	xvi	17	
	f	xv	18	
ix	g	xiv	19	
	A	xiii	20	
xvii	b	xii	21	
vi	c	xi	22	
	d	x	23	
xiv	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli. sex capparum.
iii	f	viii	25	Genesii martyris. novem lectionum.
	g	vii	26	Gerontii Episcopi. novem lectionum.
xj	A	vi	27	
xix	b	v	28	Augustini Episcopi & Doctores. sex capparum.
	c	iiii	29	
viii	d	iii	30	
	e	ii	31	

SEPTEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
xvi	f		1	
v	g	iiii	2	
	A	iii	3	
xiii	b	ii	4	
ii	c	Nonis	5	
	d	viii	6	
x	e	vii	7	
	f	vi	8	
xviii	g	v	9	
vii	A	iiii	10	Officium ieiuniorum Kalendarum Septembrium ante festum Sancti Cypriani observatur his tribus diebus.
	b	iii	11	
xv	c	ii	12	
iiii	d	Idibus.	13	Kalendas Octobris. Cypriani. novem lectionum.
	e	xviii	14	
xii	f	xvii	15	Euphemiæ virginis & martyris. novem lectionum.
j	g	xvi	16	
	A	xv	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiii	19	
xvii	d	xii	20	Matthæi Apostoli. sex capparum.
vi	e	xj	21	
	f	x	22	
xiv	g	ix	23	Decollatio Sancti Joannis Baptistæ. sex capparum.
iii	A	viii	24	
	b	vii	25	
xj	c	vi	26	
xix	d	v	27	
	e	iiii	28	Michaelis Archangeli. sex capparum.
viii	f	iii	29	Hieronymi Presbyteri & Confessoris. sex capparum.
	g	ii	30	

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 14.
dies vero 10.

Aureus numer.				
xvi	A	Kal.	1	Sanctorum Verissimi, Maximæ, & Juliæ martyrum.
v	b	vi	2	
xiii	c	v	3	
ii	d	iiii	4	
	e	iii	5	
x	f	ii	6	
	g	Nonis	7	
xviii	A	viii	8	
vii	b	vii	9	
	c	vi	10	
xv	d	v	11	
iiii	e	iiii	12	
	f	iii	13	Sanctorum Fausti, Januarii & Martialis martyrum.
xii	g	ii	14	
j	A	Idibus.	15	
	b	xvii	16	Kalendas Novembris.
ix	c	xvi	17	Sanctorum Cosmæ & Damiani martyrum.
	d	xv	18	Luæ Evangelistæ. sex capparum.
xvii	e	xiv	19	
vi	f	xiii	20	
	g	xii	21	
xiv	A	xj	22	
iii	b	x	23	Servandi & Germani martyri. novem lectionum.
	c	ix	24	
xj	d	viii	25	
xix	e	vii	26	
	f	vi	27	Vincentii & Sabinæ & Chrystetæ martyrum. sex capparum.
viii	g	v	28	Apostolorum Simonis & Judæ. sex capparum.
	A	iiii	29	
xii	b	iii	30	Sancti Marcelli martyris.
v	c	ii	31	

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	
xiii	e	iiii	2	
ii	f	iii	3	
	g	ii	4	
x	A	Nonis	5	
	b	viii	6	
xviii	c	vii	7	Officium ieiuniorum Kalendarum Novembreium ante festum Sancti Martini observatur his tribus diebus.
vii	d	vi	8	
	e	v	9	
xv	f	iiii	10	
iiii	g	iii	11	Martini Episcopi & Confessoris. sex capparum.
	A	ii	12	Æmiliani Abbatis. novem lectionum.
xii	b	Idibus.	13	
j	c	xviii	14	Kalendar Decembris.
	d	xvii	15	
ix	e	xvi	16	
	f	xv	17	Aciscli & Victoriæ martyrum. novem lectionum.
xvii	g	xiv	18	Sancti Romani martyris.
vi	A	xiii	19	Sancti Crispini Episcopi & Confessoris. novem lectionum.
	b	xii	20	
xiv	c	xj	21	
iii	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyris. sex capparum.
	e	ix	23	Clementis Papæ & martyris. sex capparum.
xj	f	viii	24	
xix	g	vii	25	
	A	vi	26	
viii	b	v	27	
	c	iiii	28	
xvi	d	iii	29	Saturnini martyris. sex capparum.
v	e	ii	30	Sancti Andreæ Apostoli. sex capparum.

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16.
dies vero 8.

Aureus numer.				
xiii	f	Kal.	1	
ii	g	iiii	2	
	A	iii	3	
x	b	ii	4	Barbaræ virginis & martyris. sex capparum.
	c	Nonis	5	
xviii	d	viii	6	Sancti Nicolai Episcopi & martyris. sex capparum.
vii	e	vii	7	
	f	vi	8	
xv	g	v	9	Leocadiæ virginis. sex capparum.
iiii	A	iiii	10	Eulaliæ virginis. sex capparum.
	b	iii	11	
xii	c	ii	12	Eugeniæ virginis & martyris.
j	d	Idibus.	13	
	e	xix	14	Kalendas Januarii. Justi & Abundi martyrum. novem lectionum.
ix	f	xviii	15	
	g	xvii	16	
xvii	A	xvi	17	
vi	b	xv	18	ANNUNTIATIO SANCTÆ MARLÆ VIRGINIS. sex capparum.
	c	xiv	19	
xiv	d	xiii	20	
iii	e	xii	21	Thomæ Apostoli. sex capparum.
	f	xj	22	
xj	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viii	25	Nativitas Domini nostri Jesu Christi. sex capparum.
viii	c	vii	26	Stephani martyris. sex capparum.
	d	vi	27	Joannis Apostoli & Evangelistæ. sex capparum.
xvi	e	v	28	Sanctorum Innocentum. sex capparum.
v	f	iiii	29	Jacobi Fratris Domini. sex capparum.
	g	iii	30	Jacobi Fratris Apostoli & Evangelistæ. sex capparum.
xiii	A	ii	31	Columbæ virginis. novem lectionum.

Dominica prima in Adventu et in sequentibus. In primo nocturno. Anthiphona.

Ant. Scientes.

Dominica prima post Octavas Epiphanie et in sequentibus usque ad Dominicam in Passione. **Ant.**

Ant. Servite.

Dominica in Passione et sequenti. Antiphona.

Ant. Quid molesti.

Dominica prima post Trinitatem et in sequentibus usque ad Adventum. Anthiphona.

Ant. Pro fidei.

BEÁTUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem proiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

QUARE fremuérunt Gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possesiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligíte: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti omnes qui confidunt in eo.

DÓMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurxí, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

CUM invocárem exaudivit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

VERBA mea áuribus pèrcipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui dígunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exáudit Dóminus vocem fletus mei.

Exáudit Dóminus deprecatióem meam, * Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ant. Servite domino in timore, et exultate ei cum tremore.

Ant. Domine.

Ant. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus legem qui domini meditatur nocte dieque.

Ant. Iuste deus.

DÓMINE, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud. * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges iustum, * scrutans corda et renes Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit

dolorem, et péperit iniquitatem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

DÓMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es eius? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perám- bulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

CONFITÉBOR tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.

Increpásti Gentes, et périit impius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sáeculum sáeculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudicio thronum suum: * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia eius:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obliuio erit páuperis: * patientia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * despicias in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit impius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis án- imæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cuius maledictiόne os plenum est, et amaritú- dine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis: * ut interfíciat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiá- tur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páu- perem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem considéras: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adiútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáeculum sáeculi: * períbítis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus: * præparatióem cordis eórum audivit auris tua.

Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

IN Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrógant filios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Domine deus meus in te speravi.

Ant. Tu Domine.

Ant. Iuste deus iudex fortis patiensque benignus in te sperantes muni miserando fideles.

Ant. Surge.

SALVUM me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ípii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

USQUEQUO, Dómine, obliviscéris me in finem? * úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sépúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum ságuinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, † et viam pacis non cognoverunt: * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dominum non invocaverunt, * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione iusta est, † consilium inopis confudistis: * quoniam Dominus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cum averterit Dominus captivitatem plebis suae, exultabit Iacob, et laetabitur Israël.

DÓMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec: * non movebitur in aeternum.

Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim propior est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquavit.

Ant. Hora est.

Ant. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonum operata est in me.

Ant. Mittens.

Ant. Tu Domine servabis nos et custodies nos.

Ant. Bonorum.

Ant. Surge et in eternum serva munimine sacro custodique tuos astripotens famulos.

Ant. Nature.

CONSERVA me, Domine, quoniam speravi in te: † Dixi Domino: Deus meus es tu, * quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: *

postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei: * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praecclaris: * etenim hereditas mea praecclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intelluctum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, † adimplēbis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Bonorum meorum non indiges in te speravi conserva me Domine.

Ant. Inclina.

Ant. Nature genitor conserva a morte redemptor facque tuo dignos servitio famulos.

Ant. Pectora.

EXAUDI, Domine, iustitiam meam: * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: * oculi tui videant aequitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, * ut

pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádípem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Proiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparebo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inclina Domine aurem tuam michi et exaudi verba mea.

Ant. Dominus.

Ant. Pectora nostra tibi tu conditor orbis adure igne piopurgans atque cremando probans.

Ant. Tu populum.

DÍLIGAM te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adiútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu eius, introívit in aures eius.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira eius: † et ignis a fácie eius exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus eius.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu eius tabernáculum eius: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparúerunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuít me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo: * et iustítias eius non répulí a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum eius.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédíar murum.

Deus meus, impollúta via eius: † elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectionem salútis tuæ: * et dextera tua suscepit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos et comprehéndam illos: * et non convérta, donec deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcínxisti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad Dóminum: * nec exaudivit eos.

Et commínuam illos, ut púlverem ante faciém venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictionibus pópuli: * constitúes me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * filii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vívit Dóminus, et benedíctus Deus meus: * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natióibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis eius, † et faciens misericórdiam Christo suo David: * et sémini eius

usque in sáeculum.

Ant. Hora est iam nos de somno surgere et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum quia lux vera est fulgens in mundo.

Ant. Nox precessit.

Ant. Mittens hec mulier in corpus meum hoc unguentum ad sepeliendum me fecit.

Ant. Magister dicit.

Ant. Dominus firmamentum meum et refugium meum.

Ant. Non sunt loquele.

Ant. Tu populum humilem salvasti a morte redemptor atque superba tuo colla premis iaculo.

Ant. Sponsus.

ÆLI enarrant glóriam Dei: * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius.

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscondat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáeculum sáeculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípse.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Non sunt loquela neque sermones quorum non audiantur voces eorum.

Ant. Exaudiat.

Ant. Sponsus ut e thalamo processit Christus in orbem descendens celo iure salutifero.

Ant. Auxilium.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulationis: * próteget te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábitur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábitur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentatibus salus dexteræ eius.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábitur.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surréximus et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exaudi nos in die, qua invocáverimus te.

Ant. Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Ant. Domine.

Ant. Auxilium nobis salvator mitte salutis et tribuas vitam tempore perpetuo.

Ant. Rex sine fine.

DÓMINE, in virtute tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: * et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decorem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericordia Altissimi non commovébitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quóniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Dómine, in virtute tua: * cantábitur et psallémus virtutes tuas.

Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

Ant. Domine in virtute tua letabitur rex.

Ant. Magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis.

Ant. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis premia concedens et tua cuncta regens.

In Laudes Ant. Regnavit Dominus precinctus fortitudine cum decore virtutum cuius sedes parata est in eternum. *Dominus regnavit.*

DEUS, Deus meus, respice in me: † quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Dómino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proiectus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui ádiuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspece.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsus semen Iacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprexit, neque despéxit deprecationem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírun eum: * vivent corda eórum in sáeculum sáeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu eius cadent omnes

qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generatio ventúra: * et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

DÓMINUS regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ: * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

DÓMINI est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimíci mei: * etenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua ágéntes * super-vácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta iuventútis meæ, * et ignorántias meas ne memínieris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et veritas, * requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima eius in bonis demorábitur: * et semen eius hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicátii sunt: * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubescam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israë! * ex ómnibus tribulatióibus suis.

IÚDICA me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácu in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatióis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Ant. Dominus.

DÓMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmátii sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me práelium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me, * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimílabor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extóлло manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum eius * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adiútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum et adiútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hereditáti tuæ, * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dominus defensor vite mee.

Ant. Adorate.

AFFÉRTE Dómino, filii Dei: * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Vox Dómini super aquas, Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmódum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

EXALTÁBO te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitisti decóri meo virtútem.

Avertisti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdediti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adorate Dominum in aula sancta eius.

Ant. In tua.

IN te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitatibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolore vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * obliuioni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatióem multórum comorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: † dixi: Deus meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem: * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradic-tióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Proiectus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti eius: † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

BEÁTI quorum remissæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me

manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsus me iniustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circumdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge: * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. In tua iusticia libera me domine

Ant. Rectos.

EXSULTÁTE, iusti in Dómino: * rectos decet colaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hómínium.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intellígit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitudíne virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulatió nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.

Ant. Expugna.

IÚDICA, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persecúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revearéantur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáp-tio, quam abscondit, apprehéndat eum: * et in

láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum eius: * egénium et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam in-terrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * steril-itatém ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * in-duébar cilício.

Humiliábam in ieiúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * fren-duérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue áni-mam meam a malignitáte eórum, a leónibus úni-cam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixerunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne dis-cédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul, * qui grat-ulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

DIXIT iniústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua abyssus multa.

Hómines, et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus,

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénate voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlси sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. Revela.

NOLI æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmódum ólera herbárum cito decident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: † et

iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénate iniustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius et non invénies.

Mansuétí autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deíciant páuperem et ínopem: * ut trucident rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficientes, quemádmódum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuat.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum ceciderit non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Iúnior fui, étenim senui: * et non vidi iustum derelíctum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sáculum sáculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum peribit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabítábunt in sáculum sáculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua eius loquétur iudícium.

Lex Dei eius in corde ipsíus, * et non supplantabúntur gressus eius.

Consíderat peccátor iustum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Iniústi autem disperíbunt simul: * reliquiæ impiórum interfíbunt.

Salus autem iustórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus, salútis meæ.

Ant. Revela Domino viam tuam.

In Laudes Ant. Misere mei deus. *Miserere.*

Ant. Intellige clamorem meum domine. *Verba mea.*

Ant. Deus deus meus ad te de luce vigilo. *Deus deus meus.*

Ant. Conversus est furor tuus domine et consolatus es me. *Confitebor tibi.*

Ant. Laudate domine de celis. *Laudate dominum.*

Ant. Benedictus deus Israel. *Benedictus dominus.*

Ant. Ut non delinquam.

DIXI: Custódiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consisteret peccátor advérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in mediaciónē mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdyne manus tuæ ego deféci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi orationem meam, Dómine, et deprecationem meam: * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsqvam ábeam, * et ámplius non ero.

EXSPÉCTANS expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exáudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériae, et de luto fácis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitationibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicátis sunt super númerum.

Sacríficiū et oblationem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntatem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scísti.

Iustítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritatem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miserationes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capílos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me respice.

Confundántur et reveréantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et reveréantur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adiútor meus et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in lingua mea.

Ant. Sana domine.

DEATUS qui intélligit super egénium, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius: * univérsium stratum eius versásti in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et peribit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adiíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum: * fiat, fiat.

QUEMÁDMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatióis, et confessiόis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis, et Hermoniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

IUDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érué me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana domine animam meam quia peccavi tibi.

Ant. Eructavit.

DEUS, áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispédidit, et plantásti eos: * afflíxísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possederunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed dextera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Iacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine pretio: * et non fuit multitúdo in commutatió nibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatió nem et derísium his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotió nem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsió faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a vía tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisió nis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatió nis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádiuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ: * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritú dine tua: * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filíæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória eius filíæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatió ne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatione et generationem.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Eructavit cor meum verbum bonum.

Ant. Adiutor.

DEUS noster refúgium, et virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscēptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscēptor noster Deus Iacob.

OMNES Gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ ve-

heménter eleváti sunt.

Ant. Adiutor in tribulationibus.

Ant. Auribus.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur: * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu vehementi cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitate Dómini virtútum, † in civitate Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

AUDÍTE hæc, omnes Gentes: * áuribus percípите omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiódinem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte sua: * et in multitudine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimet, rédimet homo: * non dabit Deo placatiódinem suam.

Et prætium redemptiōnis animæ suæ: * et laborabit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúl-cra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósito sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi: * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória eius.

Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Auribus percipite qui habitatis orbem.

Ant. Deus.

DEUS deórum, Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris eius.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu eius exardéscet: * et in circúitu eius tempéstas válda.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos eius: * qui órinant testaméntum eius super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius: * quóniam Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: † Israë! et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípíam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum: * iuménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoça me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras iustítias meas, et assúmíis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adulteris portióne tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra faciém tuam.

Intelligíte hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: *
et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incérta et oc-
culta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis
me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et
exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et
omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum
rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proíicias me a fácie tua: * et spíritum
sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te con-
verténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis
meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum an-
nuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedíssem
útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor
contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua
Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae,
oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super
altáre tuum vítulos.

QUID gloriáris in malítia, * qui potens es in in-
iquitáte?

Tota die iniustítiam cogitávit lingua tua: * si-
cut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitatem: * in-
iquitatem magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis: * lin-
gua dolósa.

Propterea Deus destruet te in finem, † evéllet
te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: * et radicem
tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti, et timébunt, † et super eum
ridébunt et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit
Deum adiutórem suum:

Sed sperávit in multítudine divitiárum
suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei:
* sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in
sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecisti: † et
exspectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in
conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deorum locutus est.

In Laudes Ant. Secundum magnam misericor-
diam tuam miserere mei deus. *Miserere.*

Ant. Salutare vultus mei deus meus. *Quemad-
modum.*

Ant. Ad te de luce vigilo deus. *Deus deus meus.*

Ant. Cunctis diebus vite nostre salvos nos fac
domine. *Ego dixi.*

Ant. Omnes angeli eius laudate dominum de celis.
Laudate dominum.

Ant. Exexit Dominus nobis cornu salutis in domo
David pueri sui. *Benedictus dominus.*

Ant. Avertet.

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus.
Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in
iniquitatibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super filios
hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut re-
quírens Deum.

Omnes declinavérunt simul inútiles facti
sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque
ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniqui-
tatem: * qui dévorant plebem meam ut cibum pa-
nis?

Deum non invocavérunt, * illic trepidavérunt
timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui
homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus
sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? † cum con-
vérterit Deus captivitatem plebis suæ, * exsultábit
Iacob, et lætábitur Israël.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac: * et in
virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratióem meam: * áuribus
pércepe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me,
† et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non
proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus
suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritatē tua
dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor
nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me:
* et super inimícos meos despéxit óculus meus.

EXÁUDI, Deus, oratióne meam et ne despéx-
eris deprecationē meam: * inténde mihi,
et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et
conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne
peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: *
et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et for-
mído mortis cécidit super me.

Tímor et tremor venérunt super me: * et con-
texérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut
colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitú-
dine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit: * a
pusillanimitate spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: *
quóniam vidi iniquitatem et contradicióne in
civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros
eius iníquitas: * et labor in médio eius, et iniustí-
tia.

Et non defécit de platéis eius: * usúra, et do-
lus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset
mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locú-
tus fuisset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et no-
tus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in
domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in
inférnum vivéntes:

Quóniam nequítia in habitáculis eórum: * in
médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus
salvabit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et an-
nuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui
appropínquant mihi: * quóniam inter multos er-
ant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos: * qui est
ante sácula.

Non enim est illis commutatio, et non
timuérunt Deum: * exténdit manum suam in re-
tribuendo.

Contaminavérunt testaméntum eius, divísi
sunt ab ira vultus eius: * et appropinquávit cor il-
líus.

Mollíti sunt sermónes eius super óleum: * et
ipsi sunt iácula.

Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te
enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatióne
iusto.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum in-
téritus

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt
dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Avertet Dominus captivitatem plebis sue.

Ant. Quoniam.

MISERERE mei, Deus, quóniam conculcávit me
homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: *
quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te
sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo
sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advér-
sum me omnes cogitatióne eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscondent: * ipsi cal-
cáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo
salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti
lágrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc convertén-
tur inimíci mei retrórsus:

In quacúmque die invocávero te: * ecce
cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo

sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

MISERERE mei, Deus, miserere mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec transeat iniquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te confidit anima mea.

Ant. Iuste.

SI vere útique iustítiam loquímini: * recta iudicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsqvam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iúdicans eos in terra.

ERIPES me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris ságuinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes: * et circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia eius prævéniat me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Iacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adiútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Ant. Iuste iudicate filii hominum.

Ant. Da nobis.

DEUS, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes eius, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiúnis.

Dedísti metuéntibus te significatióem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * et non egrediéris, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

EXÁUDI, Deus, deprecatióem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiaré-tur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * tur-ris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adiícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Ant. A timore.

NONNE Deo subiéta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam parieti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiéta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso paciéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxilií mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregatió pópuli, ef-fúndite coram illo corda vestra: * Deus adiútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor ap-pónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: † sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

RXÁUDI, Deus, oratióem meam cum deprecor: * a timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo: * et laudabúntur omnes recti corde.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi redédetur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ, sanctum est templum tuum: * mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: * spes ómnium finium terræ et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum eius.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria múltiplica genímima eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérmans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. A timore inimici eripe Domine animam meam.

Ant. In ecclesiis.

IUBILÁTE Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius.

Dícite Deo: Quam terríbilia sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui domináture in virtúte sua in ætérnum, óculi eius super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribu-

latiões in dorso nostro: * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatiõe mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Propterea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiõnem meam, et misericórdiam suam a me.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírgis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

EXSÚRGAT Deus, et dissipéntur inimíci eius, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásus: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: * turbabúntur a fácie eius, patris orphanórum et iúdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcedine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie: * prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sángine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrèssus tuos, Deus: * ingrèssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes coniúcti psalléntibus: * in médio iuenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fón-
tibus Israël.

Ibi Béniamin adolescéntulus: * in mentis ex-
césu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes
Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc,
Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent
reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio tau-
rórum in vaccis populórum: * ut exclúdent eos,
qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient
legáti ex Ægýpto: * Æthiópia præveniet manus
eius Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli,
* ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date
glóriam Deo super Israël, * magnificéntia eius, et
virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël
ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, *
benedíctus Deus.

Ant. In ecclesiis benedicite Domino.

In Laudes Ant. Amplius lava me Domine ab inius-
ticia mea. *Miserere.*

Ant. Te decet hymnus deus in Sion. *Te decet hym-
nus.*

Ant. Labia mea laudabit te in vita mea deus meus.
Deus deus meus.

Ant. Dominus iudicabit fines terre. *Exsultavit cor
meum.*

Ant. Celi celorum laudate deum. *Laudate
dominum.*

Ant. Salutem ex inimicis nostris et de manu om-
nium qui nos oderunt. *Benedictus dominus.*

Ant. Domine deus.

SALVUM me fac, Deus: * quóniam intravérunt
aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est
substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempésta
demérsit me.

Laborávi clamans, raucae factæ sunt fauces

meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum
meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, *
qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci
mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta
mea a te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui exspéctant te,
Dómine, * Dómine virtútum

Non confundántur super me * qui quærunt
te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: *
opérui confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et
peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: *
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super
me.

Et opérui in ieiúnio ánimam meam: * et fac-
tum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et
factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in
porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine: *
tempus benepláciti, Deus.

In multitúdinem misericórdiæ tuæ exáudi me,
* in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me
ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aquæ, † neque
absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super
me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est
misericórdia tua: * secúndum multitúdinem mis-
eratiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quó-
niam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter
inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem
meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant
me: * impropérium exspectávit cor meum, et mis-
ériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non
fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum adidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

Et semen servórum eius possidébit eam: * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

DEUS, in adiutórium meum inténde: * Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et reveréantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. Domine deus in adiutorium meum intende.

Ant. Esto michi.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: † tamquam prodígium factus sum multis: * et tu adiútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne proíicias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defícient detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adíiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, † introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solús.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senectam et senium: * Deus, ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est:

Potentiam tuam, et iustitiam tuam, Deus, † usque in altissima, quæ fecisti magnalia: * Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas: † et conversus vivificasti me: * et de abyssis terræ iterum reduxisti me:

Multiplicasti magnificentiam tuam: * et conversus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus, psallam tibi in cithara, Sanctus Israël.

Exsultabunt labia mea cum cantavero tibi: * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: * cum confusi et reveriti fuerint, qui quaerunt mala mihi.

DEUS, iudicium tuum regi da: * et iustitiam tuam filio regis.

Iudicare populum tuum in iustitia, * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo: * et colles iustitiam.

Iudicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia, et abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes: * et inimici eius terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent: * reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes servient ei:

Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, † et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, † superextolletur super Libanum fructus eius: * et florebut de civitate sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen eius.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus, Deus Israël, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen maiestatis eius in æternum: * et replabitur maiestate eius omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto michi Domine in deum protectorem.

Ant. Liberasti.

QUAM bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum: * et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt: * et cum hominibus non flagellabuntur:

Ideo tenuit eos superbia, * operiti sunt iniquitate et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Posuerunt in cælum os suum: * et lingua eorum transivit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic: * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * et si est scientia in excelsis?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natióem filiorum tuorum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intéligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatióem, súbito defecerunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatióes tuas, * in portis filiæ Sion.

UT quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ: * quam possedísti ab iníitio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitétis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognóverunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius in idípsum: * in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, impropérabit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salutem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita draconis: * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius, inimícus impropéravit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam: * memor esto impropériórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Liberasti virgam hereditatis tue.

Ant. In Israel.

CONFITÉBIMUR tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquentibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: † verumtamen fæx eius non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua iusti.

NOTUS in Iudæa Deus: * in Israël magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitatio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum: * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Iacob, * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit et quievit.

Cum exsúrgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes, qui in circuitu eius affertis múnera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Tu es deus.

VOCE mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisívi, † manibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defecit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos: * et annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proíciat Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióem?

Aut obliviscétur miseréri Deus: * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutatio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirábílium tuórum.

Et meditabor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiόνibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirábília.

Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum filios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbatæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

ATTÉNDITE, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiones ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eórum: * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius: * et mirábília eius, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Iacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere
ea filiis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et nar-
rábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, et non oblis-
cántur óperum Dei: * et mandáta eius exquirant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio
prava et exáspersans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et
non est créditos cum Deo spíritus eius.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum:
* convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in
lege eius noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactorum eius: * et
mirábiliū eius quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirábilia in terra
Ægýpti: * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit
aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in
illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit
eos velut in abyssu multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit
tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram
excitavérunt Excélsus in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut
péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixerunt:
Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt
aquæ: * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre
mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis
accénsus est in Iacob, et ira ascéndit in Israë́l.

Quia non credidérunt in Deo: * nec sper-
avérunt in salutári eius:

Et mandávit núbibus désuper: * et iánuas
cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum: * et
panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, *
cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit in
virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et
sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum: *
circa tabernacula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et
desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti
a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et
ira Dei ascéndit super eos

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israë́l
impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non
credidérunt in mirábilibus eius.

Et defecérunt in vanitate dies eórum: * et
anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et re-
vertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adiútor est
eórum: * et Deus excélsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua
mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: *
nec fidéles hábiti sunt in testaménto eius.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet
peccátis eórum: * et non dispédet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non
accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus
vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in
iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et
Sanctum Israë́l exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius, * die qua
redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodí-
gia sua in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum: *
et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et
ranam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres
eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum: * et mo-
ros eórum in pruína.

Et trádídít grándini iuménta eórum: * et pos-
sessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suae: * indignationem, et iram, et tribulationem: immissiones per angelos malos.

Viam fecit semitae irae suae, non pepercit a morte animabus eorum: * et iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti: * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum: * et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt: * et inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suae: * montem, quem acquisivit dextera eius.

Et eiicit a facie eorum Gentes: * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum: * tribus Israel.

Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum: * et testimonia eius non custodierunt.

Et avertérunt se, et non servaverunt pactum: * quemadmodum patres eorum conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis: * et in sculptilibus suis ad emulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus, et sprexit: * et ad nihilum redégit valde Israel.

Et repulit tabernaculum Silo: * tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum: * et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum: * et hereditatem suam sprexit.

Iuvenes eorum comedit ignis: * et virgines eorum non sunt lamentatae.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: * et viduae eorum non plorabantur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus: * tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Ioseph: * et tribum Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Iuda, * montem Sion quem dilexit.

Et aedificavit sicut unicorinium sacrificium suum in terra, * quam fundavit in saecula.

Et elegit David, servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium: * de post foetantes accepit eum,

Pascere Iacob, servum suum, * et Israel, hereditatem suam:

Et pavit eos in innocentia cordis sui: * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Ant. Tu es deus qui facis mirabilia.

Ant. Propitius.

DEUS, venerunt Gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: * posuerunt Ierusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus caeli: * carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem: * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: * subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Domine, irasceris in finem: * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in Gentes, quae te non novérunt: * et in regna quae nomen tuum non invocaverunt:

Quia comederunt Iacob: * et locum eius desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuae: * quia pauperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutaris noster: et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: * et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Gentibus: Ubi est Deus eorum? * et innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: * intróeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui, * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: * improperium ipsorum, quod expro-

bravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ,
* confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitus laudem tuam.

QUI regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Béniamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni: * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradicióem vicinis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * eiecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneteris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radices eius, et implévit terram.

Opérui montes umbra eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singularis feras depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísa víneam istam.

Et pérface eam, quam plantávit dextera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa: * ab increpatióe vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuæ: * et super filium hóminis quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Ant. Propitius esto peccatis nostris Domine.

In Laudes Ant. Tibi soli peccavi Domine miserere

mei. *Miserere.*

Ant. Domine refugium factus es nobis. *Domine refugium.*

Ant. In matutinis domine meditabor in te. *Deus deus meus.*

Ant. In eternum dominus regnabit et ultra. *Cantemus domino.*

Ant. In sanctis eius laudate deum. *Laudate dominum.*

Ant. In sanctitate serviamus Domino et liberabit nos ab inimicis nostris. *Benedictus dominus.*

Ant. Exultate.

EXSULTÁTE Deo, adiutóri nostro: * iubiláte Deo Iacob.

Súmte psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitatís vestrae.

Quia præceptum in Israël est: * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscondito tempestátis: * probávi te apud aquam contradiciónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiúnibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliásem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentítí sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

DEUS stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno, et pupíllo: * húmitem, et páuperem iustificáte.

Erípíte páuperem: * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémmini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, iúdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exultate deo adiutori nostro.

Ant. Tu solus.

DEUS, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israél ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Iabin in torrénate Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixerunt: Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante faciém venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sáeculum sáeculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

QUAM dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea: * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sáecula sáeculorum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxiliium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in faciém Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super millia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Tu solus altissimus super omnem terram.

Ant. Benedixisti.

BENEDIXISTI, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut extédes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * iustítia, et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

INCLÍNA, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióne meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixisti Domine terram tuam.

Ant. Fundamenta.

FUNDAMÉNTA eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium: * habitatio est in te.

DÓMINE, Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunť me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea præueniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam: * avértis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundamenta eius in montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

MISERICÓRDIAS Dómini * in ætérnum cantábo. In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur veritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine, * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glori ficátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et veritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra: † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et veritas præcedent faciē tuam: * beátus pópulus, qui scit iubiliatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: † Pósui adiutórium in poténťe: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo: * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídā a faciē ipsíus inimícos eius: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et veritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: * et in flumínibus dexteram eius.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáeculum sáeculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii eius legem meam: * et in iudíciis meis non ambuláverint.

Si iustítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David mén-tiar: * semen eius in ætérnum manébit.

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti firmaméntum eius formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládii eius: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine: * sicut iurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum: * quod contínui in sinu meo multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

DÓMINE, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatióne.

Priúsqum montes fierent, aut formarétur

terra et orbis: * a sáculo et usque in sáculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ præteriit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sáculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecerunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Dexteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humil-iásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dirige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dirige super nos: * et opus mánuum nostrárum dirige.

QUI hábitat in adiutório Altíssimi, * in protec-tiône Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et re-fúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venán-tium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glori ficábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

BONUM est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachó rdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatió nes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et disperséntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

DÓMINUS regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non comovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatió nes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

DEUS ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributió nem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Iacob.

Intélligite, insipiéntes in póculo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium: * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispédet eos: * dispédet illos Dóminus Deus noster.

VENÍTE, exsultémus Dómino; * iubilémus Deo salutári nostro;

Præoccupémus fáciem eius in confessiône, * et in psalmis iubilémus ei:

Quóniam Deus magnus Dóminus, * et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu eius sunt omnes fines terræ, * et altitúdines móntium ipsíus sunt;

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, * et siccam manus eius formavérunt.

Veníte, adorémus, et procidámus, * et plorémus ante Dóminum qui fecit nos:

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * et nos pópulus páscuæ eius, et oves manus eius.

Hódie si vocem eius audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra

Sicut in irritatióne, secúndum diem tentatiónis in desérto, † ubi tentavérunt me patres vestri:

* probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Quadráginta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut iurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Benedictus Dominus in eternum.

Ant. Cantate.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, * in ómnibus pópulis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius.

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Commovéatur a fácie eius univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commovéatur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

DÓMINUS regnávít exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu eius: * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Cantate Domino et benedicite nomini eius.

In Laudes Ant. Spiritu principali confirma cor meum deus. *Miserere.*

Ant. In veritate tua exaudi me Domine. *Domine exaudi.*

Ant. Illumina Domine vultum tuum super nos. *Deus deus meus.*

Ant. Domine audiavi auditum tuum et timui. *Domini audiavi.*

Ant. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. *Laudate dominum.*

Ant. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto. *Benedictus dominus.*

Ant. Quia mirabilia.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvávít sibi délixtera eius: * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Iubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveá-

tur mare, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

DÓMINUS regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudícium diligit.

Tu parásti directiões: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum eius: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus.

Ant. Iubilare.

IUBILÁTE Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessiõe, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióne et generatióne veritas eius.

MISERICÓRDIAM, et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem in- iústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrá- bat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Iubilare deo omnis terra.

Ant. Clamor meus.

DÓMINE, exáudi oratióem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulo, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem man- ducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia éle- vans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatióem et gener- atióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tem- pus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntiet in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndi pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et muta- búntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et se- men eórum in sæculum dirigétur.

BÉNEDIC, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimet de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ iuventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidéntem: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fœnum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustítia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum eius.

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, * ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius: * ministri eius, qui fáciunt voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius: † in omni loco dominationis eius, * benedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Clamor meus ad te veniat deus.

Ant. Benedic.

BENEDIC ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra eius.

Qui ponis nubem ascénsus tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sáeculum sáeculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus eius: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióe tua fugient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum iumentis: * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásus suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápian: * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatióem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine!

* ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est número.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et deficient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sǎculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Iucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * benedic, ánima mea, Dómino.

 ONFITÉMINI Dómino, et invocáte nomen eius: * annuntiáte inter Gentes ópera eius.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília eius.

Laudámini in nómine sancto eius: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium eius, quæ fecit: * prodígia eius, et iudícia oris eius.

Semen Abraham, servi eius: * filii Iacob, elécti eius.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérſa terra iudícia eius.

Memor fuit in sǎculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et iuraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Iacob in præcéptum: * et Is-
raël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funí-
culum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et ín-
colæ eius:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hómīnem nocére eis: * et cor-
rípuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos: * et in
prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne
firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmda-
tus est Ioseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes eius,
ferrum pertránsiit ánimam eius * donec veníret
verbum eius.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit
rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit
eum.

Constitúit eum dóminum domus suæ: * et
príncipem omnis possessionis suæ:

Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum:
* et senes eius prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum: * et Iacob ác-
cola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et fir-
mávit eum super inimícos eius.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum eius:
* et dolum fácerent in servos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem
elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: * et
prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exac-
erbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et oc-
cídīt pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas: * in penetrálibus
regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in óm-
nibus finibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem
comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas
eórum: * et contrívit lignum finium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cuius non
erat número:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primitias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbutus eórum infirmus.

Lætata est Ægýptus in profectione eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectionem eórum: * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui: * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatione, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium: * et labóres populórum possederunt:

Ut custódiant iustificatiónes eius, * et legem eius requírant.

Ant. Benedic anima mea Domino.

Ant. Visita nos.

CONFITÉMINI Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes eius?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et faciunt iustítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito populi tui: * vísitā nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * iniúste égimus, iniquitátem fécimur.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirábilia tua: * non fuérunt mémore multítudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccatum est, * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémisit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis eius: * et laudavérunt laudem eius.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum eius: * et non sustinuérunt consílium eius.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatióem Abiron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirábilia in terra Cham: terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus eius, stetisset in confractiône in conspéctu eius:

Ut avérteret iram eius ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo eius, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut deíceret semen eórum in natióibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comederunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiõibus suis: * et multiplicata est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassatio.

Et reputátum est ei in iustítiam: * in generatióem et generatióem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiõnis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum eius.

Et distinxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt ságuinem innocéntem: * ságuinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiόνibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium: * et domínati sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multitudínem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cógrega nos de natióibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

ONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicant qui redéempti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regiόνibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * victos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adiuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Quia contrívit portas aéreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitióibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera eius in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatióem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et stáuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem: * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiét hæc? * et intélliget misericórdias Dómini.

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. Confitebor.

PARÁTUM cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam: * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Iduméam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Iduméam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

DEUS, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis: * et ódium pro dilectiόne mea.

Constitúe super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat condemnátus: * et orátio eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: * et episcopátum eius accípiat alter.

Fiant filii eius órphani: * et uxor eius vídua.

Nutántes transferántur filii eius, et mendícent: * et eiiciántur de habitatióibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam eius: * et dirípiant aliéni labóres eius.

Non sit illi adiútor: * nec sit qui misereátur pupíllis eius.

Fiant nati eius in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen eius.

In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini: * et peccátum matris eius non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiόnem, et véniet ei: * et nóluit benedictiόnem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum,
† et intravit sicut aqua in interiora eius, * et sicut
oleum in ossibus eius.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: * et
sicut zona, qua semper praeingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud
Dominum: * et qui loquuntur mala adversus ani-
mam meam.

Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter
nomen tuum: * quia suavis est misericordia tua.

Libera me quia egenus, et pauper ego sum: *
et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: * et
excussus sum sicut locustae.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio: * et caro
mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: *
viderunt me, et moverunt capita sua.

Adiuvam me, Domine, Deus meus: * salvum
me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec: * et tu,
Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices: † qui insur-
gunt in me, confundantur: * servus autem tuus
laetabitur.

Induantur qui detrahunt mihi, pudore: * et
operiantur sicut diplode confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo: * et in
medio multorum laudabo eum.

Quia astitit a dextris pauperis, * ut salvam
faceret a persequentibus animam meam.

Ant. Confitebor Domino nimis in ore meo.

In Laudes Ant. Benigne fac in bona voluntate tua
Domine. *Miserere.*

Ant. Bonum est confiteri Domino. *Bonum est
confiteri.*

Ant. Metuant Dominum omnes fines terre. *Deus
deus meus.*

Ant. Et in servis suis Dominus miserebitur. *Au-
dite caeli.*

Ant. In cymbalis benesonantibus laudate
Dominum. *Laudate dominum.*

Ant. In viam pacis dirige nos Domine. *Benedictus
dominus.*

Ant. Dixit Dominus.

D

XIT Dominus Domino meo: * Sede a dextris

meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pe-
dum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion:
* dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae
in splendoribus sanctorum: * ex utero ante
luciferum genui te.

Iuravit Dominus, et non poenitebit eum: *
Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem
Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrégit in die irae
suae reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: *
conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit
caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo sede a dextris
meis.

Ant. Fidelia.

C

ONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo: *
in consilio iustorum, et congregatióne.

Magna ópera Domini: * exquisita in omnes
voluntates eius.

Confessio et magnificéntia opus eius: * et
iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Memóriam fecit mirabilium suorum, † mis-
ericors et miserátor Dominus: * escam dedit
timéntibus se.

Memor erit in saeculum testaménti sui: *
virtutem óperum suorum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditatem géntium: * ópera
manuum eius veritas, et iudícium.

Fidélia ómnia mandata eius: † confirmata in
saeculum saeculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit
in aeternum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen eius: * iníitium
sapientiæ timor Domini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum:
* laudatio eius manet in saeculum saeculi.

Ant. Fidelia omnia mandata eius confirmata in
seculum seculi.

Ant. In mandatis.

B

EATUS vir, qui timet Dominum: * in mandátis
eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sáculum sáculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. In mandatis eius volet nimis.

Ant. Sit nomen.

LAUDÁTE, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore éri-gens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Domini benedictum in secula.

Ant. Nos qui vivimus.

IN éxitu Israël de Ægýpto, * domus Iacob de pópulo bárbaro:

Facta est Iudæa sanctificatio eius, * Israël potéstas eius.

Mare vidit, et fugit: * Iordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Iacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum maióribus.

Adiíciat Dóminus super vos: * super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Dómino, *
ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus benedicimus Domino.

Ant. Inclinavit.

DILÉXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem
oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in
diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et
perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen
Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † miséri-
cors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miseré-
tur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus
sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: *
quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † ócu-
los meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinavit Dominus aurem suam michi.

Ant. Credidi.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum: * ego
autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo men-
dax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ
retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni
pópulo eius: * pretiósas in conspéctu Dómini mors
sanctórum eius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus
tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hós-
tiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu om-
nis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio
tui, Ierúsalem.

Ant. Laudate.

LAUDÁTE Dóminum, omnes Gentes: * laudáte
eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericór-
dia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudate Dominum omnes gentes.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in
sæculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam
in sæculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et ex-
audívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adiutor: * non timébo quid fá-
ciat mihi homo.

Dóminus mihi adiutor: * et ego despíciam in-
imícos meos.

Bonum est confidere in Dómino: * quam con-
fidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino: * quam
speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine
Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in
nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et
exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine
Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et
Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et fac-
tus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis: * in tabernáculis
iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: † déxtera
Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit
virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera
Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti
non trádidit me.

Aperíte mihi portas iustítiæ, † ingrèssus in
eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, iusti
intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et
factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes:
* hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile
in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsulté-
mus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, † o Dómine bene
prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine
Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus
Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, *
usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus
meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et
factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quó-
niam in sæculum misericórdia eius.

Ant. Veni. Deus in nomine.

Ant. Gloria. Deus in nomine.

Ant. Deus. Deus in nomine.

Ant. Vivo ego. Deus in nomine.

Ant. Anime. Deus in nomine.

Ant. Cognoverunt. Deus in nomine.

BEÁTI immaculáti in via: * qui ámbulant in lege
Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in
toto corde exquírun eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis
eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodién-
das iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in
ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis: * in eo
quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: * non me
derelínquas usquequáque.

IN quo córrigit adolescéntior viam suam? * in
custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas
me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non
peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustifi-
catiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia
oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum,
* sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo
vias tuas.

In iustificatió nibus tuis meditábor: * non
oblivíscar sermónes tuos.

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me: * et custó-
diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo
mirábília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a
me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustifi-
catiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti superbos: * maledícti qui declí-
nant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: *
quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me
loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in
iustificatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: *
et consílium meum iustificatiónes tuæ.

ADHÆSIT paviménto ánima mea: * vivífica me
secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce
me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: *
et exercébor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma
me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua
miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum
oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis Dómine: * noli me
confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum
dilatásti cor meum.

Ant. Veni et libera nos deus noster.

*Ant. Gloria tibi trinitas equalis una deitas et ante
omnia secula et nunc et in perpetuum.*

Ant. Deus exuadi orationem meam auribus

percipe verba oris mei.

Ant. Vivo ego dicit Dominus nolo mortem peccatoris sed ut magis convertatur et vivat.

Ant. Anime impiorum fremebant adversum me et gravatum est cor meum super eos.

Ant. Cognoverunt Dominum alleluya in fractione panis alleluya.

Ant. Veni Domine.

Ant. Laus et perennis.

Ant. Deduc me.

Ant. Advenerunt.

Ant. Iudicasti.

Ant. Pax vobis.

LEGEM pone mihi, Dómine, viam iustificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

ET véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custodiam legem tuam semper: * in sáculum et in sáculum sáculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificationibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sáculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus delinquentibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificationes tuæ, * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificationes tuas exquisívi.

PÓRTIO mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum faciém tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convértil pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custodiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super iudícia iustificationis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * iustificationes tuas doce me.

BONITÁTEM fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitatem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsqvam humiliárer ego delíqui: * próp-
terea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificationes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam iustificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri et argénti.

MANUS tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandata tua.

Qui timent te vidébunt me et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Veni Domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue Israel.

Ant. Laus et perennis gloria deo Patri et Filio Sancto simul Paraclito in secula seculorum.

Ant. Deduc me Domine in semita mandorum tuorum.

Ant. Advenerunt nobis dies penitentie ad redimenda peccata et salvandas animas.

Ant. Iudicasti Domine causam anime mee defensor vite mee Domine deus meus.

Ant. Pax vobis ego sum alleluya nolite timere alleluya.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Adiuva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

DEFÉCIT in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecerunt óculi mei in elóquium tuum: * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandata tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

IN ætérnum, Dómine, * verbum tuum permanet in cælo.

In generatióem et generatióem veritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverat dies: * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forte periíssem in humilitate mea.

In ætérnum non oblivíscar iustificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

QUÓMODO diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandato tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandata tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * propterea odívi omnem viam iniquitátis.

LUCÉRNA pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine:
* et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et
legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de
mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætér-
num: * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustifi-
cations tuas in ætérnum, * propter retribu-
tiónem.

INÍQUOS ódio hábui: * et legem tuam diléxi.
Adiútor et suscéptor meus es tu: * et in ver-
bum tuum supersperávi.

Declináte a me, maligni: * et scrutábor
mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vi-
vam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in
iustificatióibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: *
quia iniústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres
terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a iudíciis
enim tuis tímui.

RECI iudícium et iustítiam: * non tradas me
calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non
calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et
in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam
tuam: * et iustificatióes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum,
ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt
legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et
topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar:
* omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Adiuva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

MIRABÍLIA testimónia tua: * ideo scrutáta est
ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et
intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia
mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei: * secúndum
iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium
tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúnniis hóminum: * ut custó-
diam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: *
et doce me iustificatióes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia
non custodiérunt legem tuam.

IUSTUS es, Dómine: * et rectum iudícium
tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et ver-
itatem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti
sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et
servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: *
iustificatióes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua
véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: *
mandáta tua meditatio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intel-
léctum da mihi, et vivam.

CLAMÁVI in toto corde meo, exáudi me,
Dómine: * iustificatióes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódi-
am mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi: * quia in
verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut
meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam
tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum
vivifica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniqui-
táti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognóvi de testimoniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

VIDE humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persecúntur me, et tríbulant me: * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum, veritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

PRÍNCIPES persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

APPROPÍNQUET deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

De Quo Officium Sit Agendum

NOTANDUM quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas faciendum est de Tempore nisi in festis Sanctorum et per octavas et in octavis eorum et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum: omnibus Dominicis extra Tempus Pascale faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres nisi in Triduo ante Pasca. Tempus autem Paschale vocatur missa de vigilia Pasche et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

OMNI tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsum dicendum est in primis Vesperis. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsum in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

NOTANDUM est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque dicitur lex oratio dicatur ad Horas nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur: nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam

sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes semper dicenda est ad Tertiam, Sextam et Nonam nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima et in duobus diebus Rogationum.

De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimittenda Sit

IN omni Dominica, nisi festum vel octava dies festi habentis octavam impediatur, tres ultime lectiones de expositione Evangelii dominicalis legantur preterquam in vigilia Natalis Domini, quando in Dominica evenit, tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliqua vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie et omelia dominicalis in aliquam feriam transferetur, preterquam in vigilia Sancti Andree, quando in Dominica evenit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum Sancti Silvestri in Dominica evenit, et quando festum Beati Petri Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi vel Sancte Crucis vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenierint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epiphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus om-*

nium et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Dominicis, preterquam in Adventu et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenierit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias

SCIENDUM quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam, quando de Tempore agitur hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria, tria prima. In tertia et sexta feria tria media. In quarta feria et Sabbato, tria ultima, et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

ADVENTUS Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree, sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenierit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Breviario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti

Ad Vesperas Ant. Benedictus. *Psalmi.* Super psalmos. *Cetere ad ceteros. Capitulum.*

ECCE die veniunt dicit dominus et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iustitiam in terra. *R.* Missus est. *Ymnus.*

CONDITOR alme syderum, eterna lux credentium, Christe redemptor omnium, exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu mortis perire seculum, salvasti mundum languidum, donans reis remedium.

Vergente mundi vespere uti sponsus de thalamo, egressus honestissima virginis matris clausula.

Cuius forti potentie genu curvantur omnia, celestia terrestria fatentur nutu subdita.

Te deprecamur Aggie ventura iudex seculi conserva nos in tempore hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

Y. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum.

R. Aperiat terra et germinet salvatorem.

Ad Magnificat Ant. Ecce nomen domini venite de longinquo, et claritas eius replet orbem terrarum.

Oratio.

EXCITA quesumus domine potentiam tuam et veni, ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegente eripi, te liberante salvari. Qui vivis.

Ad Matutinis Invitat. Ecce venit rex * Occurramus obviam salvatori nostro. *Ymnus.*

VERBUM supernum prodiens a patre olim exiens, qui natus orbi subvenis cursu declivi temporis.

Illumina nunc pectora tuoque amore concrema, audito ut preconio sint pulsa tandem lubrica.

Iudexque cum post aderis rimari facta pectoris reddens vicem per abditis iustisque regnum per bonis.

QUARE fremuerunt Gentes: * et populi meditati sunt inania?

Astituerunt reges terræ, et principes conveniunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorum: * et proiciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, iridabit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem

tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga fërrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudimini, qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exsultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam, nequándo irascatur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exarserit in brevi ira eius: * beati omnes qui confidunt in eo.

BEATI immaculati in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beati, qui scrutantur testimonia eius: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis eius ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad custodiendas iustificationes tuas!

Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

Iustificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescētiōr viam suam? * in custodiēdo sermōnes tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me iustificationes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiavi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandatis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In iustificationibus tuis meditabor: * non obliviscar sermōnes tuos.

Retribue servo tuo, vivifica me: * et custodiam sermōnes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandata tua.

Concupivit ánima mea desiderare iustificationes tuas, * in omni témpore.

Increpasti supérbos: * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt príncipes, et advérsus me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est: * et consilium meum iustificationes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivifica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi et exaudisti me: * doce me iustificationes tuas.

Viam iustificationum tuarum ínstrue me: * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitavit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámove a me: * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elégi: * iudicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis Dómine: * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatasti cor meum.

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimonia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia iudicia tua iucúnda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum:
* quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis
usquequáque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæcu-
lum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta
tua exquisívi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu
regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ
diléxi: * et exercébar in iustificatióibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi
spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: *
quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a
lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo,
Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus dere-
linquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatióes tuæ, * in
loco peregrinatióis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et
custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificatióes tuas
exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem
tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde
meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérsti pedes meos
in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custó-
diam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et
legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi:
* super iudícia iustificatióis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: *
et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: *
iustificatióes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine: *
secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce
me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsqvam humiliárer ego delíqui: * prop-
térea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me ius-
tificatióes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas super-
bórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor
mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego
vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam
iustificatióes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super míllia auri
et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me:
* da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me et lætabúntur: *
quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: *
et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: *
secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratióes tuæ, et vivam: *
quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniqui-
tátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in
mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui
novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustifi-
catióibus tuis, * ut non confúndar.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in
verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum: *
dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iusti-
ficatióes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de
persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatióes: * sed
non ut lex tua.

Omnia mandáta tua veritas: * iníque per-
secúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: *
ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me:
* et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatióem et generatióem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverát dies: * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar iustificatióes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam iustificatióes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custódiám verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérent peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatióes tuas in ætérnum, * propter retributióem.

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adiutor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, maligni: * et scrutabor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditabor in iustificatióibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iniústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et iustificatióes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ídeo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei: * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiám mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me iustificatióes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * iustificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt oculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persecuéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimoniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui sequúntur me, et tríbulant me: * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verborum tuorum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.